

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i Administracja
Pl. Wolności 14, parter, tel. 128-00.
Administ. czynna od 9—12 w p.
Redakcja od godz. 2—3 po poł.

Ceny ogłoszeń: Zwyczajne: 1 kolumna — zł. 100.—; 1/2 kolumny — zł. 50.—; 1/4 kol. — zł. 25; 1/8 kol. — zł. 15. Drobne po 10 gr. za 1 wyraz najmniejsze ogłoszenie zł 1.—

Prenumerata: Miesięcznie zł. 1.—

Cena egzemplarza zł. 0.30

Nr. 8 (643)

Łódź, dnia 23 lutego 1932 r.

Rok XIV

Treść numeru: Planowanie regionalne a ustawodawstwo. — Protokół 1 (VI sesji) posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 28-go stycznia 1932 r. (dokończenie). — Kronika Miejska. — Ogłoszenia.

Inż. WACŁAW LEYBERG.

Architekt Oddziału Regulacji Miasta.

Planowanie regionalne a ustawodawstwo.

(Dokończenie).

4. Przystępowanie do sporządzania planów regionalnych.

Postaramy się teraz ustalić zasadnicze wytyczne, którym powinny odpowiadać podstawy prawne planowania regionalnego. Proponowany przez nas sposób unormowania sprawy w ustawie jest tylko jednym z rozwiązań, odpowiadających wysuniętemu postulatowi i mógłby być częściowo zmieniony bez odstępstwa od zasadniczych założeń.

Przedewszystkiem nasuwa się pytanie, jaki obszar powinno planowanie regionalne obejmować i kiedy ma być zapoczątkowywane. W tej sprawie istnieje rozbieżność zdań wśród urbanistów. Dotychczas przystępowano powszechnie do sporządzania planów regionalnych tylko w tych częściach kraju, w których występowała wyraźna potrzeba opracowania takiego planu czy to w celu uregulowania bolączek, wynikających ze znacznego skupienia osiedli na niewielkim obszarze, czy też w celu stworzenia racjonalnych podstaw dla oczekiwanej intensywnej rozbudowy. Część urbanistów, zwłaszcza niemieccy, uważa to za słuszne, wychodząc z założenia, że przedwczesne rozciąganie planowania na okręgi, niewykazujące silniejszej tendencji rozbudowy, jest zbędne, a może się okazać nawet szkodliwe. Natomiast ostatnio coraz częściej odzywają się głosy, domagające się rozciągnięcia planowania regionalnego na całe państwo. Podobne stanowisko zajął również międzynarodowy kongres urbanistów w Paryżu w roku 1928, który jako jeden z głównych tematów obrad obral problem trudności prawnych i praktycznych planowania regional-

nego. Odnośna rezolucja kongresu brzmi: „Żadne tereny nie powinny być wyłączone z planowania urbanistycznego i regionalnego; odnośnym władzom powinno być poruczone sporządzenie planów dla całego obszaru każdego kraju”.

Zdaje się, że obydwie stanowiska możnaby pogodzić przy jasnym rozróżnianiu planów różnego charakteru, a mianowicie planów regionalnych i ogólnopństwowych, zgodnie z tem, co było powiedziane powyżej. Dążenie do objęcia planowaniem całego kraju jest zrozumiałe i słuszne, jednakże nie powinny to być plany regionalne poszczególńych okręgów, lecz jeden plan ogólnopństwowy, nie zajmujący się szczegółami, rozwiązujący w zasadzie tylko te zagadnienia, które mają znaczenie dla całego państwa. Na podstawie tego planu byłyby w miarę potrzeby sporządzane plany regionalne dla poszczególńych okręgów. Opracowywanie planów regionalnych bez opierania się na wytycznych planu ogólnopństwowego byłoby błędne. Punktem wyjścia planowania obiektów o znaczeniu państwowem, jak np. główne państwowe arterje lądowe i wodne, nie powinny być poszczególne plany regionalne, tembardziej, że byłyby one łatwo rozbieżne, podchodząc do zagadnienia z punktu widzenia lokalnych interesów okręgu.

Potrzeby sporządzenia szczegółowych planów regionalnych dla całego kraju nie widzimy, przynajmniej, jeżeli chodzi o warunki polskie. Byłaby to olbrzymia praca, wymagająca wielkiego nakładu kosztów i czasu, mogłaby odwlec rozwiązanie najbardziej palących zagadnień, mogłaby stać się szybko nierealną, krępującą i szkodliwą. Dlatego też ustawa budowlana powinna przewidywać przystępowanie do planowania regionalnego tylko w miarę istotnej potrzeby.

Natomiast z wielu względów byłoby pożądanę unormowanie ustawą planowania ogólnopństwowego. Sprawy, objęte planowaniem państwowem, są dziś uregulowane licznemi ustawami i rozporządzeniami, wchodzą w zakres działania różnych władz państwowych, nie współpracujących dostatecznie przy ustalaniu swych planów. Sposób opracowywania i uprawomocniania poszczególńych zamierzeń, będących niejako fragmentami planu państwowego, jest również różnorodny. Oparcie planowania na jednolitej podstawie prawnej oraz powierzenie sporządzenia planu jednej instytucji byłoby bardzo wskazane. Ponadto obowiązujące dziś ustawy na których możnaby się opierać, nie są dostosowane do planowania na dalszą metę, lecz obliczone są na natychmiastową realizację projektów, umożliwiając jedynie wywłaszczenie niezbędnych gruntów za odszkodowaniem. Natomiast jeżeli chodzi o zamierzenia jeszcze nieskonkretyzowane, których realizacji w najbliższym czasie nie przewiduje się, należałoby umożliwić wprowadzenie ograniczenia prawa budowy bez uciekania się do wywłaszczania, co pozwoliłoby na rezerwowanie odpowiednich terenów bez obowiązku całkowitego lub nawet częściowego odszkodowania. Możliwość nadania planowi państwowemu lub jego fragmentom sankcyj prawnych, zapewniających jego realizację, podobnie, jak planom regionalnym, miałaby i tę zaletę, że usunęłaby w tych wszystkich wypadkach potrzebę sporządzania planu regionalnego lub zabudowania, gdy warunki miejscowe tego nie wymagają, a kiedy chodzi jedynie o uwzględnienie jakiegoś zamierzenia o charakterze ogólnopństwowym.

Pozatem unormowanie ustawą planowania państwowego mogłoby znacznie ułatwić współpracę z władzami i uwzględnianie ich postulatów przy sporządzaniu planów regionalnych. Art. 27 Ustawy Budowlanej, zabezpieczający interesy władz państwowych przy sporządzaniu planów zabudowania, nakłada na samorządy obowiązek uwzględniania wszystkich zastrzeżeń władz, przyznając gminom jedynie wprawo występowania w toku instancyj do właściwej władzy wyższej. Procedura ta jest ogromnie skomplikowana i uciążliwa, tembardziej, że stanowisko poszczególnych władz zwykle nie jest uzgodnione; władze te podlegają różnym ministerstwom i podchodzą do sprawy wyłącznie ze swego specjalnego punktu widzenia. Dojście do porozumienia jest w takich warunkach bardzo utrudnione. W związku z uregulowaniem ustawy sprawy planowania państwowego możnaby znacznie uprościć ten stan rzeczy. Nadzór nad uwzględnieniem interesów państwa w planowaniu regionalnym możnaby ześrodkować w instytucji, zajmującej się opracowaniem planu państwowego. Instytucja ta przyczyniłaby się do uzgodnienia stanowiska poszczególnych urzędów państwowych, do ustalenia zasadniczych wytycznych ich postępowania, wreszcie ułatwiłaby osiągnięcie porozumienia w kwestjach spornych. Ewentualnie możnaby się ograniczyć do powołania ciała opiniodawczego, wzorowanego na międzyministerjalnej komisji, przewidzianej we francuskiej ustawie o zabudowie miast. Komisja ta (*commission supérieure d'aménagement, d'embellissement et d'extension des villes*), w skład której wchodzi przedstawiciele zainteresowanych ministerstw i urzędów publicznych, delegaci samorządów oraz rzeczoznawcy-urbanisci, ma za zadanie ustalanie wytycznych zasad postępowania samorządów w związku ze sporządzaniem planów zabudowania oraz udzielanie opinii we wszystkich sprawach i o wszystkich projektach, jej przedkładanych. Podobna komisja, przy odpowiednio rozszerzonych kompetencjach, mogłaby stworzyć pożądaną płaszczyznę porozumienia poszczególnych instytucyj państwowych, samorządowych, jak też i biur regionalnych oraz przyczynić się do skryształizowania stanowiska państwowego we wszystkich sprawach planowania regionalnego.

Konieczność sporządzania planów ogólnopaństwowych znajduje coraz to powszechniejsze zrozumienie. Tak np. w Czechosłowacji został utworzony już w roku 1922 przy Akademji Pracy im. Masaryka Instytut Urbanistyczny, mający na celu między innymi opracowanie planu państwowego. Od roku 1925 sporządza się taki plan dla Republiki Meksykańskiej. Wreszcie na wielką skalę zakrojony plan państwowy opracowały i realizują Sowiety.

5. Inicjatywa zapoczątkowania planowania.

Inicjatywa zapoczątkowania planowania regionalnego, jak i samo zorganizowanie pracy, powinno być pozostawione zainteresowanym samorządom. Władza państwowa powinna ingerować tylko wtedy, kiedy samorządy mimo istotnej potrzeby nie przystępują do sporządzenia planu, lub gdy nie mogą dojść do porozumienia. Takie stanowisko zajął międzynarodowy kongres urbanistów w roku 1928, ustalając, że planowanie regionalne powinno być oparte w miarę możliwości na podstawie dobrowolnej oraz że władzom państwowym po-

winnoby przysługiwać prawo interwencji w celu zapobieżenia rozbiciu się planowania wskutek niedostatecznej współpracy zainteresowanych. Planowanie regionalne opiera się dziś niemal powszechnie na dobrowolnym porozumieniu się samorządów, jednakże nie wszędzie ustawy umożliwiają zmuszenie gmin w razie potrzeby do przystąpienia do planowania. Brak takiego postanowienia w Anglii jest poważną przeszkodą w pracy, zwłaszcza zaś utrudnia realizację planów. Częstokroć zachodzi tam potrzeba objęcia planem regionalnym obszarów gminy, która w pracy oficjalnie nie uczestniczy i nie ponosi w związku z tem żadnych kosztów. Podobne przeszkody istnieją również w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, gdzie niezależność samorządów daleko sięga. W Rzeszy Niemieckiej analogiczne trudności powstają zwłaszcza wtedy, gdy obszar okręgu regionalnego leży w kilku krajach. Dlatego też słuszne jest ujęcie sprawy przez znowelizowaną w roku 1931 holenderską ustawę mieszkaniową, która umożliwia powoływanie z własnej inicjatywy specjalnych komisyj w celu opracowania planu regionalnego, jednakże daje władzy państwowej prawo zmuszenia odpornej gminy do przystąpienia do współpracy.

6. Organizacja planowania.

Sposób zorganizowania samego planowania powinien być ustalany od wypadku do wypadku, w zależności od charakteru i zakresu zadania. Inaczej należy zorganizować planowanie regionalne dla obszaru, obejmującego szereg równoważnych pod względem gospodarczym osiedli, jak to bywa np. w okręgach węglowych, inaczej, gdy ośrodkiem okręgu jest wielkie miasto, dominujące nad rzeszą drobnych osiedli, związanych z niem gospodarczo i kulturalnie. O ile w pierwszym wypadku byłoby słuszne powierzenie planowania organizacji międzykomunalnej, w której poszczególne gminy miałyby równe prawa głosu, o tyle podporządkowanie gospodarcze szeregu osiedli jednemu miastu powinno znaleźć swój odpowiednik w organizacji planowania przez zapewnienie wielkiemu miastu dominującego głosu w sprawach planu. W tym wypadku przeprowadzenie dalekoidących inkorporacyj może się okazać bardziej celowym od łączenia się dla wspólnego opracowania planu. Wreszcie inaczej należy zorganizować planowanie regionalne, gdy chodzi o okręgi, obejmujące dziesiątki tysięcy kilometrów kwadratowych, inaczej zaś, gdy obszar regionu jest niewielki i można osiągnąć cel dzięki porozumieniu zainteresowanych gmin bez powoływania do życia skomplikowanych i ciężkich organizacyj.

Z powyższych względów planowanie regionalne przyjęło w poszczególnych krajach najróżniejsze formy. Spotykamy się z komisjami, sporządzającymi plany na podstawie dobrowolnego porozumienia zainteresowanych gmin (Anglja, Niemcy), lub np. ze związkami o charakterze publiczno-prawnym, do których przystąpienie jest obowiązkowe; związki te mają niekiedy za zadanie również i realizację planów oraz ściągają w tym celu specjalne podatki (np. związki zagłębi węglowych Ruhry i Pittsburgu). Wielkie miasta są zwykle ośrodkami planowania. Niekiedy dla osiągnięcia pożądaných rezultatów okazuje się konieczne połączenie kilku sąsiednich gmin w jedną. Tak np. związek gmin Wielkiego Berlina (Verband Gross-Berlin),

powołany do życia w roku 1911 w celu uregulowania warunków komunikacji, opracowania i zrealizowania sieci rezerwatów oraz uzgodnienia planów zabudowania poszczególnych osiedli, nie mógł należycie spełnić swych zadań i został zniesiony w roku 1920 przez utworzenie jednolitej gminy Wielkiego Berlina, obejmującej obszar blisko 100 tys. ha, a więc 6 razy większy niż projektowana Wielka Łódź, kilkakrotnie rozleglejszy od niejednego angielskiego okręgu regionalnego.

Dlatego też byłoby niesłuszne wprowadzenie w ustawie jednego schematu dla organizowania planowania regionalnego, obowiązującego we wszystkich okolicznościach. Projekt pruskiej ustawy o budowie miast z roku 1929 przewiduje różne sposoby opracowania planu. Za zasadę przyjmuje ten projekt dobrowolne porozumienie się gmin, którym pozostawiona jest całkowita swoboda zorganizowania pracy. Dopiero wtedy, gdy do porozumienia się nie dochodzi, może ingerować władza nadzorcza. Może ona na wniosek jednej z najbardziej zainteresowanych gmin poruczyć jej opracowanie planu. Przepis ten wprowadzono do trzeciej redakcji projektu pod naciskiem wielkich miast pruskich. Dopiero gdy i na tej podstawie nie zostaje plan regionalny sporządzony, może władza nadzorcza powołać specjalną komisję, do której wchodzi przedstawiciele zainteresowanych gmin. Projekt nie normuje ściśle składu tej komisji.

Takie postawienie kwestji wydaje się słuszne. Ustawa powinna pozostawić gminom prawo inicjatywy i swobodę zorganizowania planowania, normując jedynie postępowanie władzy państwowej w wypadkach, gdy jej ingerencja jest konieczna. Inicjowanie planowania regionalnego we wszystkich wypadkach przez władzę nadzorczą oraz organizowanie go według jednego ustalonego schematu, jak to przewiduje polska Ustawa Budowlana przy sporządzaniu wspólnych planów zabudowania dla kilku osiedli, byłoby niewłaściwe. Zupełnie błędne byłoby również ustalenie składu komisji, powoływanej przez władzę państwową, na wzór komisji do sporządzenia planu zabudowania dla kilku osiedli. Art. 23 Ustawy Budowlanej przewiduje, że w skład jej wchodzi po trzech przedstawiciele każdego osiedla oraz tylu członków, mianowanych przez władzę nadzorczą, by razem z członkami, wybranymi przez jedną gminę, stanowili połowę ogólnej liczby członków komisji. Oznacza to, że wielkie miasto miałoby taką samą ilość głosów, co drobne osiedle oraz doprowadziłoby ponadto do zupełnego zmajoryzowania samorządów przez państwo. Hość delegatów poszczególnych gmin powinna być uzależniona od wielkości i znaczenia tychże. Zapewnienie władzy nadzorczej większości głosów w komisji wydaje się zbędne, ogranicza zaś prawa samorządów. Przez wyłączenie z zakresu działalności komisji rozwiązywania zagadnień o charakterze ogólnopaństwowym, planowanie regionalne otrzyma właściwy lokalny charakter i rola władzy państwowej będzie mogła ograniczyć się do zwykłego nadzoru nad działalnością samorządów. Zresztą uwzględnienie interesów państwa przy planowaniu można dostatecznie zapewnić niezależnie od składu komisji.

Sprawa planowania regionalnego powinna być w ten sposób ustawą uregulowana, by zainteresowane gminy z własnej inicjatywy jaknajczęściej plany sporządzały. Każde większe miasto powinno

plan zabudowania oprzeć na planie regionalnym, obejmującym chociażby względnie niewielki okręg. W ten sposób najłatwiej mogą miasta zapewnić sobie uwzględnienie swych potrzeb przy rozbudowie gmin, leżących w sferze ich wpływów. Dlatego też należy umożliwić samorządom zorganizowanie planowania regionalnego na jaknajprostszych podstawach oraz pozostawić im jaknajdalej idącą swobodę działania. Tylko w takich warunkach spotka się planowanie regionalne z życzliwością ze strony gmin oraz będzie się pomyślnie rozwijało.

7. Kompetencje komisji.

Zgodnie z tem, co było powiedziane wyżej, ustawa powinna ustalić kompetencje komisji, powoływanej w razie potrzeby przez władzę nadzorczą.

W zakres jej działania powinno wchodzić przede wszystkim sporządzanie i uchwalanie planów regionalnych. Uchwalony plan powinien stanowić podstawę dla sporządzania przez gminy planów zabudowania. Z uwagi na konieczność zachowania elastyczności planów regionalnych nie powinny one wiązać ostatecznie gmin. Ewentualne odchylenia przy sporządzaniu planów zabudowania powinny być dopuszczalne. W tej sprawie powinna decydować władza, zatwierdzająca plan zabudowania, po zasięgnięciu opinii komisji. Poza tem władza ta mogłaby zatwierdzać na wniosek komisji fragmenty planu regionalnego lub pewne jego postanowienia (np. sieć arterij komunikacyjnych, rezerwatów i t. p.). Ponieważ plan regionalny uzyskiwałby sankcje prawne, analogiczne do wypływających z prawomocnych planów zabudowania, tylko przez zatwierdzenie przez władzę nadzorczą jego fragmentów lub uzgodnionych planów zabudowania, zatwierdzenie przez tę władzę uchwalonego przez komisję planu regionalnego byłoby zbędne, zmniejszyłoby zaś niewątpliwie jego elastyczność.

Plan regionalny powinien powodować pewne ograniczenia prawa budowy lub zmiany użytkowania terenów, nie pociągające jednakże za sobą konieczności udzielania odszkodowania. W związku z tem byłaby pożądana rewizja sposobu uregulowania przez ustawę kwestji odszkodowania, wskazana również z uwagi na plan państwowi i plany zabudowania osiedli. Ewentualnie możnaby ograniczyć się do uważania planu regionalnego lub jego fragmentów za podstawę do uznania części terenów gminy za niebudowlane (art. 53 Ustawy Budowlanej), określając jednocześnie bliżej ograniczenia, z tego tytułu płynące. W myśl Ustawy Budowlanej uznanie terenu za niebudowlany nie pociąga za sobą obowiązku udzielenia odszkodowania. Przyznanie komisji prawa uchwalania części terenów gmin za niebudowlane byłoby bardzo pożądaną, umożliwiłoby jej bowiem wywieranie wpływu na rozbudowę okręgu już w początkowym stadium pracy.

Sporządzane przez gminy plany zabudowania powinny być opiniowane przez komisję z punktu widzenia planu regionalnego. Poza tem komisja mogłaby sporządzać plany zabudowania poszczególnych osiedli na życzenie zainteresowanych gmin lub na skutek zarządzenia władzy nadzorczej w wypadkach, gdy gminy do sporządzenia planów

nie przystępują, lub gdy powzięte przez nie postanowienia nie czynią zadość potrzebom miejscowości (art. 24 Ustawy Budowlanej).

Ponadto ustawa powinna zapewnić komisji nadzór nad rozbudową okręgu, zwłaszcza zaś nałożyć na odnośne władze samorządowe obowiązek zasięgania opinii komisji w sprawie projektów planów zabudowania, planów parcelacji i wogóle we wszystkich sprawach, wchodzących w zakres planu regionalnego (zmiana użytkowania obszarów, budowa nowych dróg, kolejek i t. p.).

Realizacja planów zasadniczo powinna być pozostawiona właściwym urzędom państwowym lub samorządowym i nie wchodzić w zakres działania komisji. Jedyne w wyjątkowych wypadkach, np. w okręgach, w których konieczność uregulowania istniejącego stanu oraz opanowania oczekiwanego intensywnego rozwoju jest specjalnie paląca i wymaga znacznych inwestycji, wskazane jest rozszerzenie kompetencji organizacji międzykomunalnej przez przekazanie jej realizacji pewnych zamierzeń, a to w celu zapewnienia szybkiego urzeczywistnienia planu. Tak się ma rzecz np. w zagłębiu Ruhry, gdzie utworzony w roku 1920 na podstawie specjalnej ustawy związek regionalny posiada daleko idące uprawnienia. Ustala on główne arterie komunikacyjne oraz rezerwy, w razie potrzeby sporządza i zatwierdza plany zabudowania poszczególnych osiedli, wydaje miejscowe przepisy budowlane, sprawuje nadzór nad ochroną lasów, wreszcie buduje i utrzymuje drogi, kolejki wąskotorowe i lotniska, urządza tereny zielone. Związek nakłada specjalne podatki. Działalność jego jest bardzo owocna, jednakże organizacja kosztowna i wyjątkowo tylko powinna być naśladowana.

8. Podział kosztów.

Pozostaje do omówienia kwestja kosztów planowania. Powinny one być rozkładane między zainteresowane gminy na podstawie wzajemnego porozumienia, w razie ewentualnych kwestyj spornych ingerowałaby władza nadzorcza. Ustalanie wysokości poniesionych przez poszczególne gminy ciężarów w zależności od ilości mieszkańców, — jak to przewiduje art. 57 Ustawy Budowlanej przy sporządzaniu planów zabudowania kilku osiedli, — mogłoby być niedjednokrotnie niewłaściwe i krzywdzić część gmin. Słuszniejsze byłoby ustalanie zasad podziału kosztów od wypadku do wypadku, jak to przewiduje np. projekt ustawy pruskiej.

Pozatem konieczne jest zapewnienie udziału państwa w kosztach planowania. Ustawa francuska przewiduje możliwość udzielania gminom państwowej subwencji na cele sporządzania planów zabudowania. Całkowite koszty opracowania planu ponosi państwo, gdy chodzi o osiedla, zniszczone podczas wojny lub wskutek klęski żywiołowej, oraz o miejscowości o znaczeniu artystycznym lub historycznym. Tembardziej byłby słuszny udział państwa w kosztach planowania regionalnego, obejmującego częstokroć gminy o minimalnej możliwości płatniczej. Planowanie regionalne leży w interesie państwa, zaś trudności finansowe gmin są bardzo poważną przeszkodą dla jego pomyślnego rozwoju.

Reasumcja.

1. Planowanie urbanistyczne i budowlane powinno mieć następujące etapy: plan ogólnopństwowy, plany regionalne, ogólne i szczegółowe plany zabudowania, plany scalenia, parcelacji i budowlane.

2. Wszystkie wymienione etapy planowania powinny znaleźć należyte oparcie w ustawodawstwie.

3. Polska Ustawa Budowlana nie normuje sprawy planowania regionalnego, którego nie można oprzeć na zasadach, przewidzianych w tej ustawie dla sporządzania planów zabudowania, ponieważ:

a) plany regionalne mają inne zadania i co innego regulują, niż plany zabudowania;

b) plany regionalne powinny być elastyczne i w zasadzie nieprawomocne, podczas gdy plany zabudowania uzyskują moc obowiązującą;

c) plany regionalne powinny być sporządzane i uchwalane przez ciała międzykomunalne, co naruszałoby prawa poszczególnych samorządów, gdyby plany te były planami zabudowania poszczególnych osiedli lub gmin.

4. Plany regionalne powinny być sporządzane na podstawie planu ogólnopństwowego w miarę istotnej potrzeby.

5. Inicjatywa zapoczątkowania planowania powinna być pozostawiona zainteresowanym gminom; władza państwowa powinna ingerować tylko w wypadkach, gdy odnośne samorzady do planowania nie przystępują, lub gdy nie mogą osiągnąć porozumienia.

6. Sposób zorganizowania planowania regionalnego powinien być ustalany od wypadku do wypadku, w zależności od miejscowych potrzeb; ustawa powinna jedynie normować postępowanie w wypadku, gdy zachodzi potrzeba ingerencji władzy państwowej, a mianowicie przewidywać powołanie komisji międzykomunalnej; ścisłe ustalenie składu tej komisji byłoby niesłuszne.

7. Do kompetencji komisji powinno należeć: sporządzenie i uchwalenie planu regionalnego, opinjowanie planów zabudowania osiedli i planów parcelacyjnych oraz wszystkich poczynań gmin, wchodzących w zakres planowania regionalnego; plan regionalny powinien służyć gminom za podstawę do sporządzania planów zabudowania; władza nadzorcza powinna zatwierdzać na wniosek komisji jedynie fragmenty planu; plan regionalny powinien powodować pewne ograniczenia prawa budowy lub zmiany użytkowania obszarów (np. przez uznanie części terenów za niebudowlane), z reguły nie pociągające za sobą obowiązku udzielania odszkodowania.

8. Ustawa powinna zapewnić udział państwa w kosztach planowania oraz sprawiedliwy podział ciężarów między gminy.

Protokół

1 (VI sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 28 stycznia 1932 roku.

(Dokończenie).

IX. W sprawie przemianowania ulicy Trelleberga na ulicę dr. Henryka Trenknera:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1136 z dnia 5 grudnia 1931 roku, postanawia:

1. przemianować ulicę Trelleberga na ulicę dr. Henryka Trenknera, a to w celu uczczenia pamięci niedawno zmarłego działacza społecznego, wybitnie zasłużonego w dziedzinie zdrowia publicznego oraz oświaty;
2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

X. W sprawie wprowadzenia pewnych zmian do statutu Spółki Akcyjnej „Łódzkie Towarzystwo Elektryczne“ oraz do Uprawnienia Rządowego Nr. 12 na zakład elektryczny w Łodzi:

Rada Miejska, przychylając się wniosku Magistratu Nr. 1196 z dnia 31 grudnia 1931 roku, postanawia:

1. przyjąć do wiadomości, iż w uchwalonym przez Radę Miejską w dniu 26 czerwca 1930 roku Statucie Spółki Akcyjnej „Łódzkie Towarzystwo Elektryczne“ w miejscu poczyniono w wyniku pertraktacji, przeprowadzonych przez Magistrat z Zarządem tejże Spółki, zmiany, dotyczące:
 - a) sposobu wyboru władz Spółki i ich kompetencji — §§ 37, 38, 41, 42, 45, 49, 50, 52, 56, 57 i 58,
 - b) ograniczeń akcjonariuszy na Walnym Zgromadzeniu — §§ 23 i 24,
 - c) powoływania dyrekcji — § 44,
 - d) wyszczególnienia kompetencji Walnego Zgromadzenia — §§ 7 i 22,
 - e) sprawozdań — § 65,
 - f) odpisów na kapitały — §§ 68 i 69,
 - g) strony formalnej i stylistycznej — §§ 18 i 33;
2. przyjąć w związku z tem w następującem brzmieniu

STATUT

Spółki Akcyjnej pod firmą:

„Łódzkie Towarzystwo Elektryczne, Spółka Akcyjna“.

Cel, nazwa i siedziba.

§ 1.

Na zasadzie niniejszego statutu została zawiązana Spółka Akcyjna pod firmą: „Łódzkie Towarzystwo Elektryczne, Spółka Akcyjna“, z siedzibą w Łodzi.

§ 2.

Czas trwania Spółki jest nieograniczony.

Celem Spółki jest: budowa, nabywanie, zbywanie, eksploatacja, organizowanie, spieniężanie, branie i oddawanie w dzierżawę wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw w zakresie elektrotechniki, w szczególności wytwarzanie, przetwarzanie, przenoszenie i rozdzielanie zawodowe energii elektrycznej dla oświetlenia, siły, przewodnictwa, ogrzewania i elektrochemji w Polsce, uczestnictwo w tego rodzaju przedsiębiorstwach oraz prowadzenie handlu artykułami elektrotechnicznymi i elektrochemicznymi. Przedewszystkiem zaś Spółka ma na celu prowadzenie i rozbudowę istniejącego zakładu elektrycznego w Łodzi na zasadzie uprawnienia rządowego Nr. 12.

Spółka ma prawo otwierać oddziały w obrębie Państwa Polskiego i zagranicą. Operacje swe Spółka wykonuje z zachowaniem obowiązujących przepisów, a w wypadkach prawem przewidzianych — po otrzymaniu odnośnej koncesji.

Wszelkie rozszerzenia działalności Spółki poza zakres rządowego uprawnienia, nadanego dla prowadzenia zakładu elektrycznego w Łodzi, może nastąpić tylko za zgodą miasta Łodzi.

§ 3.

Ogłoszenia, jakie Zarząd na zasadzie niniejszego statutu obowiązany jest publikować, winny być umieszczane w „Monitorze Polskim” i oprócz tego w dwóch pismach, a mianowicie jednym w Łodzi, a drugim w Warszawie.

Kapitał zakładowy i akcje.

§ 4.

Kapitał akcyjny Spółki ustala się na sześćdziesiąt milionów złotych, określonych w rozporządzeniach Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 października 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 88, poz. 790) i z dnia 5 listopada 1927 r. art. 16 (Dz. Ust. Nr. 97, poz. 855) i podzielonych na sto dwadzieścia tysięcy pełnoopłaconych akcji na okaziciela, po pięćset złotych każda, z czego czterdzieści tysięcy akcji pierwszej emisji na ogólną sumę dwudziestu milionów złotych, dwadzieścia tysięcy akcji drugiej emisji na ogólną sumę dziesięciu milionów złotych, dwadzieścia cztery tysiące akcji trzeciej emisji na ogólną sumę dwunastu milionów złotych i trzydzieści sześć tysięcy akcji czwartej emisji na ogólną sumę osiemnastu milionów złotych.

§ 5.

Z czterdziestu tysięcy akcji, które stanowiły pierwszą emisję na sumę dwudziestu milionów złotych, trzydzieści dziewięć tysięcy siedemset akcji na sumę dziewiętnastu milionów ośmiuset pięćdziesięciu tysięcy złotych wydane zostały za majątek ruchomy i nieruchomy zakładu elektrycznego w Łodzi, nabytego przez Spółkę ze wszystkimi odnośniami prawami, zaś pozostałe trzysta akcji na sumę stu pięćdziesięciu tysięcy złotych zostały opłacone gotowizną. Z pierwszej emisji akcji Gmina miasta Łodzi otrzymała 20%, czyli osiem tysięcy akcji, tytułem odszkodowania za zrzeczenie się swoich

praw, wynikających z dawnej umowy koncesyjnej. Druga emisja, złożona z dwudziestu tysięcy akcji na nominalną sumę dziesięciu milionów złotych, została całkowicie opłacona gotowizną w drodze subskrypcji, dokonanej przez właścicieli akcji poprzedniej emisji, w stosunku jednej nowej akcji na każde dwie stare akcje. Akcje trzeciej emisji wydane zostały w związku z podwyższeniem kapitału akcyjnego wskutek przelewu do tego kapitału sumy dwunastu milionów złotych, podchodzącej z nadwyżki, osiągniętej z przerechowania bilansu Spółki na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o przerechowaniu bilansów przedsiębiorstw prywatnych i publicznych. Dwadzieścia cztery tysiące akcji trzeciej emisji na powyższą sumę dwanaście milionów złotych rozdzielone zostały między akcjonariuszami, właścicielami akcji dwóch poprzednich emisyj, w stosunku dwóch akcji trzeciej emisji na każde pięć akcji emisji poprzednich. Trzydzieści sześć tysięcy akcji czwartej emisji na sumę osiemnaście milionów złotych zostały opłacone gotowizną w drodze subskrypcji, dokonanej przez właścicieli akcji poprzednich trzech emisyj, w stosunku trzech akcji czwartej emisji na każde siedem akcji poprzednich emisyj.

§ 6.

Spółka może powiększyć swój kapitał akcyjny przez wypuszczenie nowych akcji. Jednakże nowa emisja nie może być wydana, o ile poprzednio wypuszczone akcje nie zostały całkowicie opłacone.

Podwyższenie kapitału akcyjnego może nastąpić tylko na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia, powziętej w warunkach określonych art. 115 prawa z dnia 22 marca 1928 r. i art. 1 punktem 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 roku (Dz. Ust. Nr. 86 z dn. 6 grudnia 1930 roku, poz. 664) przez zmianę właściwych postanowień statutu w odnośnej sprawie. O ile Spółka rozporządza w danej chwili kapitałem zapasowym, przewidzianym w statucie, lub też specjalnymi rezerwami, cena emisyjna akcji winna być wyżej pari. Ta nadwyżka ceny winna dorównywać co najmniej tej części statutowego kapitału zapasowego i rezerw specjalnych, która zgodnie z ostatnim bilansem, przypada na każdą z dotychczasowych akcji.

§ 7.

Prawo poboru akcji nowej emisji przysługuje przedewszystkiem właścicielom akcji emisji poprzednich w stosunku do ilości i rodzaju posiadanych akcji. Jednakże Walne Zgromadzenie może rozporządzać częściowo lub całkowicie prawem poboru dotychczasowych akcjonariuszów, lecz odnośnie prawa poboru, przywiązanego do akcji, będących w posiadaniu miasta Łodzi w momencie dokonywania nowej emisji, niezbędną jest zgoda Miasta. Odnośna uchwała Walnego Zgromadzenia winna być powzięta większością $\frac{4}{5}$ oddanych głosów i musi być szczegółowo umotywowana. Wyłączenie dotychczasowych akcjonariuszów od poboru akcji nowej emisji może być dokonane tylko pod warunkiem, że sprawa ta była wyraźnie zapowiedziana na porządku dziennym Walnego Zgromadzenia.

O ile dotychczasowi akcjonariusze nie skorzystali w pierwszym wyznaczonym dla nich terminie z przysługującego im prawa poboru akcji lub też skorzystali z niego częściowo, należy wyznaczyć

drugi termin, w ciągu którego wszyscy dawni akcjonariusze mogą wykorzystać swe prawo do poboru wszystkich jeszcze nierozebranych akcji. Dodatkowy przydział akcji dokonywany jest w stosunku do zgłoszeń. Pozostałe akcje, które nie zostały rozebране w drugim terminie, będą rozdzielone stosownie do uznania zarządu, lecz po cenie nie niższej od emisyjnej.

§ 8.

Ewentualne obniżenie kapitału akcyjnego może być dokonane na zasadzie uchwały Walnego Zgromadzenia, powziętej w warunkach, określonych prawem z dnia 22 marca 1928 roku o Spółkach Akcyjnych i art. 1 punktami 6 i 7 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 roku (Dz. Ust. Nr. 86 z dn. 6 grudnia 1930 roku, poz. 664).

§ 9.

Po dokonaniem wniesieniu powiększenia lub zmniejszenia kapitału akcyjnego do rejestru handlowego, Zarząd winien przesłać do Ministerstwa Przemysłu i Handlu kopję protokołu Walnego Zgromadzenia i wpisu do rejestru handlowego w przeciągu dni 14.

§ 10.

Do każdej akcji dołącza się arkusz kuponów na otrzymanie dywidendy w ciągu lat 20; na kuponach tych oznacza się numer akcji, do których one należą oraz lata w porządku kolejnym. Po każdorazowym upływie lat 20, właściciele akcji otrzymują nowe arkusze kuponów.

§ 11.

Przelew akcji na okaziciela przez jedną osobę na rzecz drugiej, odbywa się bez żadnych formalności. Za właściciela uważa się osobę, w której rękach akcja się znajduje.

§ 12.

Przelew tymczasowych świadectw na dokonane na poczet akcji wpłaty uskutecznia się przez zaznaczenie cesji na świadectwie, które winno być przedstawione z odpowiednią deklaracją dla odnotowania dokonanego przelewu w księgach Spółki.

§ 13.

Na zasadzie uchwały Walnego Zgromadzenia Spółka może wypuszczać obligacje na warunkach przewidzianych prawem. Emisja obligacji ponad 50% kapitału akcyjnego może być wypuszczona jedynie tylko za zgodą miasta Łodzi i za zezwoleniem Ministra Robót Publicznych.

Władze Spółki.

§ 14.

Władzami Spółki są:

a) Walne Zgromadzenie akcjonariuszów, b) Zarząd, c) Rada Nadzorcza i d) Komisja Rewizyjna.

a) Walne Zgromadzenie akcjonariuszów.

§ 15.

Walne Zgromadzenia akcjonariuszów bywają zwyczajne i nadzwyczajne; odbywają się w Łodzi, w Warszawie lub w Poznaniu. Walne Zgromadzenie akcjonariuszów zwołuje Zarząd.

§ 16.

Zwyczajne Walne Zgromadzenie winno się odbyć corocznie najpóźniej trzydziestego pierwszego (31) maja, następującego po zamknięciu roku operacyjnego. Do kompetencji zwyczajnego Walnego Zgromadzenia należy rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu i rachunku zysków i strat za rok ubiegły, uchwalenie budżetu na rok następny, rozważanie wniosków Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej, powzięcie uchwały o rozdziale zysku, względnie pokryciu strat i kwitowanie władz Spółki z wykonania przez nie obowiązków.

§ 17.

Walne Zgromadzenia zwyczajne i nadzwyczajne — z zastrzeżeniem § 16 — mogą decydować o wszystkich sprawach wprowadzonych na porządek dzienny przez Zarząd, bądź z jego własnego uznania, bądź na żądanie Rady Nadzorczej, Komisji Rewizyjnej lub akcjonariuszów, reprezentujących łącznie co najmniej jedną dziesiątą część kapitału akcyjnego. Wyjątek stanowią: wniosek o zwołanie Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia i inne żądania, wymienione w art. 57 ust. 5 prawa z dnia 22 marca 1928 r. o spółkach akcyjnych, jak również kompetencja Walnego Zgromadzenia, zwołanego w warunkach wzmiankowanych w §§ 16 i 19 niniejszego statutu. Bez powzięcia uchwał mogą się odbywać obrady także w przedmiotach nieobjętych porządkiem dziennym.

§ 18.

Walne Zgromadzenia zwyczajne i nadzwyczajne zwołuje Zarząd, albo według własnego uznania, albo na żądanie akcjonariuszów, reprezentujących łącznie nie mniej jak jedną dziesiątą część kapitału akcyjnego, albo też na żądanie Rady Nadzorczej lub Komisji Rewizyjnej. Jednakże takie żądanie akcjonariuszów jest obowiązujące dla Zarządu tylko wówczas, o ile zostanie jemu doręczone na piśmie nie później jak na czternaście dni (14) przed terminem Zgromadzenia i o ile odnośni akcjonariusze udowodnią posiadanie swych akcji. Żądanie zwołania Walnego Zgromadzenia winno być wykonane najdalej w ciągu dni czternastu (14). W razie niezwołania przez Zarząd Walnego Zgromadzenia w ciągu dni czternastu (14), zostaje zastosowany art. 55 prawa z dnia 22 marca 1928 roku.

§ 19.

Jeżeli cały kapitał akcyjny jest reprezentowany na Walnym Zgromadzeniu, może się ono odbyć i bez formalnego zwołania, o ile nikt z obecnych nie wniesie sprzeciwu ani co do odbycia Walnego Zgromadzenia, ani co do postawienia na porządku dziennym poszczególnych spraw. W braku sprzeciwu takie Zgromadzenie może rozpatrywać i decydować o wszystkich sprawach obchodzących Spółkę. Uchwały w ten sposób powzięte, z wyjątkiem podlegających wpisowi

do Rejestru Handlowego, powinny być ogłoszone w „Monitorze Polskim“ w przeciągu dni czternastu (14) pod rygorem ich nieważności.

§ 20.

Walne Zgromadzenie zwołuje się przez dwukrotne ogłoszenia. Pierwsze ogłoszenie winno być dokonane przynajmniej na dwadzieścia jeden dni, a drugie przynajmniej na dziesięć dni przed terminem zgromadzenia, w każdym zaś razie po upływie terminu do zgłaszania dodatkowych spraw do porządku dziennego.

§ 21.

W ogłoszeniach należy oznaczyć dzień, godzinę i miejsce odbycia Walnego Zgromadzenia, oraz szczegółowy porządek dzienny. W przypadku zamierzonych zmian lub poprawek statutu powołać należy dotychczas obowiązujące artykuły, jako też podać treść projektowanych zmian lub poprawek. Ponadto należy wskazać na możliwość zgłoszenia przez akcjonariuszów dodatkowych spraw na porządek dzienny, które mogą być zamieszczone w ostatnim ogłoszeniu.

§ 22.

Oprócz spraw, wymienionych w § 16, które podlegają postanowieniom zwyczajnego Walnego Zgromadzenia, kwestje następujące wymagają bezwarunkowo decyzji Walnego Zgromadzenia Zwyczajnego lub Nadzwyczajnego:

1. Wybór i odwołanie członków Zarządu, Rady Nadzorczej, Komisji Rewizyjnej i likwidatorów;
2. Ustalenie wysokości wynagrodzenia i ewentualnej bonifikacji żetonowej za udział w posiedzeniach Rady Nadzorczej, Komisji Rewizyjnej i likwidatorów, jak również tantiemy, przewidzianej §§ 62 i 68 niniejszego statutu;
3. Zbycie lub wydzierżawienie przedsiębiorstwa należącego do Spółki na okres dłuższy, niż jeden rok, z zachowaniem § 21 Uprawnienia Rządowego Nr. 12;
4. Zbycie nieruchomości, należących do Spółki i służących do eksploatacji;
5. Emisja obligacyj;
6. Zmiana lub poprawki statutu, podwyższenie lub obniżenie kapitału akcyjnego, rozwiązanie i likwidacja Spółki;
7. Upoważnienie Komisji Rewizyjnej do powołania rzeczoznawców celem uskutecznienia prac, związanych z określonym rokiem operacyjnym.

§ 25.

Akcjonariusze mogą uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu osobiście lub przez pełnomocników. Pełnomocnictwa, które mogą być tylko piśmienne, winny być złożone Zarządowi lub przewodniczącemu Walnego Zgromadzenia i dołączone do protokołu.

Członkowie Zarządu i pracownicy Spółki nie mogą być pełnomocnikami na Walnych Zgromadzeniach.

§ 24.

Każda akcja uprawnia do jednego głosu na Walnem Zgromadzeniu.

§ 25.

Jeżeli akcje drogą spadku lub inną przejdą na wspólną własność kilku osób, prawo uczestniczenia i głosu na Walnem Zgromadzeniu przysługuje jednej z nich lub tej, która została wybrana za wspólną zgodą właścicieli. Osoby prawne, akcjonariusze nieletni i wogóle niezdolni do działań prawnych, biorą udział w Walnem Zgromadzeniu za pośrednictwem swych ustawowych przedstawicieli.

§ 26.

Akcjonariusze korzystają z prawa głosu na Walnem Zgromadzeniu, o ile najmniej na siedem dni przed Walnem Zgromadzeniem złożą swe akcje w kasie Spółki w Łodzi i nie podejmą ich przed zamknięciem Zgromadzenia. Zamiast akcji mogą być złożone zaświadczenia, wydane na dowód złożenia akcji u notariusza albo w instytucji kredytowej krajowej lub takiej zagranicznej, na którą zezwolił Minister Skarbu, i która będzie z każdym razem wymieniona w ogłoszeniach o zwołaniu Walnego Zgromadzenia. W zaświadczeniu należy wymienić numery zdeponowanych akcji oraz stwierdzić, że akcje nie będą wydane przed ukończeniem Walnego Zgromadzenia.

§ 27.

Ani osobiście, ani przez pełnomocników, ani też jako pełnomocnicy innych osób nie mogą głosować akcjonariusze przy powzięciu uchwał, dotyczących pociągnięcia ich do odpowiedzialności za sprawowanie nadzoru lub zarządu, albo przyznania im wynagrodzenia, tudzież umów lub sporów między nimi a Spółką.

§ 28.

Listę akcjonariuszów uprawnionych do uczestniczenia w Walnem Zgromadzeniu, podpisaną przez Zarząd i obejmującą imiona i nazwiska uprawnionych, ich miejsce zamieszkania, ilość, rodzaj i numery akcji, tudzież ilość głosów, należy wyłożyć w lokalu Zarządu na przeciąg trzech dni powszednich przed odbyciem Walnego Zgromadzenia. Akcjonariusze mogą przeglądać listę w lokalu Zarządu oraz żądać odpisu listy za zwrotem kosztów sporządzenia.

Akcjonariusze mają również prawo żądać wydania odpisu wniosków w sprawach, objętych porządkiem dziennym, w ciągu siedmiu dni przed Walnem Zgromadzeniem, za zwrotem kosztów odpisu.

§ 29.

Lista obecności, zawierająca spis uczestników Walnego Zgromadzenia z wymienieniem ilości akcji przez każdego z nich reprezentowanych i przysługujących im głosów, podpisana przez przewodniczącego Zgromadzenia, powinna być sporządzona niezwłocznie po wyborze przewodniczącego i wyłożona podczas Zgromadzenia.

Na wniosek akcjonariuszów, posiadających $\frac{1}{10}$ część kapitału akcyjnego, reprezentowanego na Zgromadzeniu, lista obecności winna

być sprawdzona przez wybraną w tym celu komisję, złożoną przynajmniej z 3 osób. Wnioskodawcy mają prawo wyboru jednego członka Komisji.

§ 30.

Walne Zgromadzenie otwiera Prezes Zarządu, lub w razie niemożności — jego zastępca. Następnie dokonywany jest wybór przewodniczącego z pośród osób uprawnionych do uczestniczenia w Walnym Zgromadzeniu.

Przewodniczący mianuje sekretarza 1, 2 lub więcej członków skrutynjum.

§ 31.

Dla ważności Walnego Zgromadzenia wymagana jest obecność akcjonariuszów lub ich pełnomocników, reprezentujących łącznie co najmniej $\frac{1}{5}$ część kapitału akcyjnego, dla rozstrzygnięcia zaś spraw, dotyczących zmian lub poprawek statutu, emisji obligacyj, zwiększenia lub zmniejszenia kapitału akcyjnego, rozwiązania i likwidacji Spółki lub zbycia jednego z jej przedsiębiorstw, wymagana jest obecność akcjonariuszów lub ich pełnomocników, reprezentujących łącznie co najmniej połowę kapitału akcyjnego.

§ 32.

Uchwały Walnego Zgromadzenia stają się prawomocne, o ile zapadają większością oddanych głosów.

Uchwały w przedmiocie zmian lub poprawek statutu, emisji obligacyj, zwiększenia lub zmniejszenia kapitału akcyjnego, rozwiązania i likwidacji Spółki, jak również zbycia przedsiębiorstwa zapadają większością trzech czwartych oddanych głosów.

Uchwała, dotycząca zmiany charakteru działalności Spółki wymaga oprócz zgody miasta Łodzi większości $\frac{2}{3}$ oddanych głosów i przeprowadzana jest zgodnie z art. 69 prawa z dnia 22 marca 1928 r. o spółkach akcyjnych.

§ 33.

Jeżeli zebrani na Walnym Zgromadzeniu akcjonariusze lub ich pełnomocnicy nie będą reprezentowali tej części kapitału akcyjnego, przy której Zgromadzenie uważa się za prawomocne, lub jeśli nie wszystkie sprawy objęte porządkiem dziennym zostaną na niem rozstrzygnięte, to Zarząd ogłasza o powtórnym Walnym Zgromadzeniu, którego termin wyznacza się nie wcześniej, jak po upływie czternastu (14) dni od daty ogłoszenia odnośnego zawiadomienia.

Zgromadzenie to i jego uchwały uważa się za prawomocne bez względu na liczbę akcji, reprezentowanych na Zgromadzeniu przez swych pełnomocników. Zastrzeżenie to należy umieścić w ogłoszeniu. Na powtórnym Zgromadzeniu mogą być roztrząsane tylko te sprawy, które miały być rozpatrywane na niedoszłym do skutku, lub które zostały nierozstrzygnięte na odbytem w pierwszym terminie Zgromadzeniu.

§ 54.

W razie dokonania przez Spółkę emisji akcji z różnemi prawami, uchwały w przedmiocie zmiany lub poprawki statutu, mogące naruszyć prawa pewnych kategorii tych akcji, winny być powzięte w drodze oddzielnego głosowania w każdej kategorii (grupie) akcjonariuszów. W każdej grupie akcjonariuszów powinna zapaść uchwała taką większością oddanych głosów, jaka jest wymagana dla Walnych Zgromadzeń do ważności uchwał tego rodzaju.

§ 55.

Głosowanie na Walnem Zgromadzeniu odbywa się tajnie, ilekroć tego zażąda choćby jeden z mających prawo głosu akcjonariuszów.

Głosowanie tajne jest obowiązujące przy powzięciu uchwał, dotyczących wyboru i odwołania członków Władz Spółki, Likwidatorów, przy decydowaniu o pociągnięciu ich do odpowiedzialności, oraz w sprawach osobistych.

§ 56.

Uchwały Walnego Zgromadzenia powinny być protokółowane przez notariusza pod rygorem ich nieważności.

W protokóle stwierdzić należy prawidłowość zwołania Walnego Zgromadzenia, jego zdolność do powzięcia uchwał, ilość głosów oddanych na każdą uchwałę, jej treść i ewentualnie zgłoszone sprzeciwy. Odpowiednie dowody i listę obecności z podpisami uczestników Zgromadzenia dołącza się do protokołu.

b) Zarząd.

§ 57.

Zarząd, w myśl artykułów 78—88 prawa z dnia 22 marca 1928 r. o spółkach akcyjnych i art. 1 punktu 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. Ust. Nr. 86 z dnia 6-go grudnia 1930 r., poz. 664), składa się przynajmniej z dziesięciu (10) członków, wybieranych przez Walne Zgromadzenie zwykłą większością głosów, zgodnie z § 22 niniejszego statutu. W tej ogólnej liczbie musi być co najmniej trzech (3) członków Zarządu, wybieranych z pośród kandydatów wskazanych Spółce na piśmie przez Magistrat miasta Łodzi, niezależnie od ilości akcji, posiadanych przez miasto Łódź. W razie zwiększenia ilości członków Zarządu, powiększa się odpowiednio także i ilość członków wybieranych przez Walne Zgromadzenie z pośród kandydatów wskazanych przez Magistrat miasta Łodzi. Jeśliby przy zwiększeniu ilości członków przypadła na rzecz Miasta liczba niecałkowita, ułamki przewyższające 0,5 lub równe 0,5 liczą się jako jedność. Nie mniej jak połowa członków Zarządu, a w tej liczbie i przewodniczący, muszą być obywatelami Państwa Polskiego.

Członkowie Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej, jak również pracownicy Spółki mogą być wybrani do Zarządu dopiero po uprzednim zaprzestaniu pełnienia obowiązków członków Rady Nadzorczej, Komisji Rewizyjnej albo pracowników Spółki.

§ 38.

Po wyborze członkowie Zarządu, z chwilą objęcia obowiązków, winni złożyć w kasie Spółki przynajmniej po dwadzieścia (20) akcyj, które aż do czasu zatwierdzenia przez Walne Zgromadzenie sprawozdań za cały czas urzędowania danego członka Zarządu przechowują się w kasie Spółki i nie mogą być ani odebrane, ani ustępowane, ani też zastawione.

Członkowie Zarządu z ramienia Magistratu miasta Łodzi zwolnieni są od obowiązku składania akcyj w kasie Spółki.

Gmina miasta Łodzi odpowiedzialna jest za działalność tych członków Zarządu, którzy zostali wybrani z pośród kandydatów przez nią wskazanych.

§ 39.

Po każdej całkowitej zmianie swego składu zarząd wybiera ze swego grona prezesa i jego zastępcę. Ma to miejsce i wówczas, gdy w ciągu trwania mandatu prezesa lub jego zastępcy jeden z nich składa mandat z jakiegokolwiek przyczyny.

§ 40.

Członkowie Zarządu wybierani są na trzy lata.

Mandaty członków Zarządu gasną z zamknięciem Walnego Zgromadzenia zatwierdzającego sprawozdanie, bilans i rachunek zysków i strat za ostatni rok ich urzędowania. Wszyscy ustępujący członkowie Zarządu mogą być wybierani ponownie. Do Zarządu muszą być ponownie wybrani ci członkowie z ramienia Magistratu miasta Łodzi, których wyboru zażąda Magistrat w piśmie skierowanem do Spółki.

W razie wakującego mandatu lub mandatów, najbliższe Walne Zgromadzenie przystępuje do wyboru nowego członka lub członków Zarządu na miejsce ustępujących, w warunkach określonych § 37 i ust. 2 niniejszego artykułu statutu. Członek lub członkowie Zarządu w ten sposób wybrani obejmują mandat członka lub członków, których zastępują.

§ 41.

Wynagrodzenie Zarządu ustala Rada Nadzorcza.

§ 42.

Posiedzenia Zarządu odbywają się w miarę potrzeby, lecz przynajmniej raz na dwa (2) miesiące. Posiedzenia zwołuje Prezes Zarządu lub w razie niemożności, jego zastępcę. Na żądanie 40% członków Zarządu, Prezes, lub w razie niemożności, jego zastępcę, obowiązany jest zwołać posiedzenie Zarządu najpóźniej w ciągu dziesięciu (10) dni od chwili otrzymania tego żądania. Obecność większości członków Zarządu jest nieodzowna dla ważności obrad.

Uchwały Zarządu są prawomocne, jeżeli wszyscy członkowie Zarządu zostali zaproszeni pismami lub telegramami poleconymi, zawierającymi porządek dzienny i rozesłanemi przynajmniej na osiem (8) dni przed terminem posiedzenia, a uchwały zapadły większością głosów obecnych członków. W sprawach nie będących na porządku dziennym, uchwały prawomocne zapadać mogą tylko jednogłośnie

i przy uczestnictwie przynajmniej $\frac{3}{4}$ głosów wszystkich członków. W razie równości głosów przeważa głos Prezesa. Członek Zarządu, który nie zgadza się z zapadłą uchwałą, może zażądać zaprotokółowania swego odrębnego zdania; w tym wypadku unika odpowiedzialności za zapadłą uchwałę. Uchwały Zarządu wciągane będą do księgi protokółów uprzednio należycie poświadczonej i oparafowanej. Protokóły powinny stwierdzać porządek dzienny, imiona i nazwiska obecnych członków Zarządu, ilość oddanych głosów za poszczególne uchwałami oraz odrębne zdania i powinny być podpisywane przez wszystkich obecnych na posiedzeniu członków. Zarząd mianuje prowadzącego protokół bądź z pośród członków Zarządu, bądź z pośród osób obcych. Wyciągi z protokółów i dokumentów wykonawczych podpisywane będą przez Prezesa i jednego z członków Zarządu.

§ 43.

Do kompetencji Zarządu należy administrowanie całym majątkiem Spółki, prowadzenie wszystkich spraw z wyjątkiem tylko tych, które na mocy prawa lub niniejszego statutu pozostawione są wyłącznej kompetencji Walnego Zgromadzenia lub Rady Nadzorczej.

§ 44.

Zarząd może mianować z pośród swoich członków dwóch (2) dyrektorów, z których jeden (1) może być mianowany dyrektorem zarządzającym. Zarządowi przysługuje również prawo mianowania z pośród pracowników Spółki dyrektorów, wicedyrektorów, prokurentów, kierowników robót i kierowników dla eksploatacji poszczególnych przedsiębiorstw Spółki i określania w każdym wypadku zakresu kompetencji i wynagrodzenie tych dyrektorów i pracowników. Pracownikami zakładu elektrycznego w Łodzi mogą być tylko obywatele polscy. Wymaganie to nie dotyczy członków Zarządu, Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej. Poza tem, jeżeli dyrekcja zakładu elektrycznego w Łodzi spoczywać będzie w rękach dwóch lub więcej osób, to jedna z nich może być obcokrajowcem. W razie kierownictwa jednoosobowego, kierownikiem musi być obywatel polski.

§ 45.

Zarząd reprezentuje Spółkę wobec sądów i we wszystkich innych okolicznościach. W sprawach wymienionych w art. 52 p. 2, 3 i 4 prawa z dnia 22 marca 1928 r. Zarząd nie może nałożyć zobowiązań na Spółkę bez uprzedniej uchwały Walnego Zgromadzenia i zgody Magistratu miasta Łodzi w wypadkach, w których ta zgoda jest wymagana na zasadzie § 22 uprawnienia rządowego Nr. 12.

Podpisywanie w imieniu Spółki i składanie w jej imieniu oświadczeń ma dla Spółki moc obowiązującą w stosunku do osób trzecich tylko pod warunkiem, że będzie wykonywane łącznie przez dwóch członków Zarządu Spółki, a mianowicie: prezesa, wiceprezesa, dyrektora zarządzającego lub dyrektora, albo też przez jednego z tych członków Zarządu łącznie z jednym z prokurentów.

§ 46.

Członkowie Zarządu nie mogą bez uprzedniego zezwolenia Rady Nadzorczej zajmować się interesami konkurencyjnego przedsiębiorstwa, ani też uczestniczyć w jego władzach.

§ 47.

Spółka podpisywana będzie w ten sposób, że pod wypisaną, wydrukowaną lub stemplem wyciśniętą firmą Spółki upoważnieni położą swoje podpisy.

§ 48.

Każdy z członków Zarządu powinien na żądanie Rady Nadzorczej lub Komisji Rewizyjnej uczestniczyć w ich posiedzeniach z głosem doradczym, lecz bez prawa stanowczego głosu.

c) Rada Nadzorcza.

§ 49.

Rada Nadzorcza, w myśl art. 89 — 99 prawa z dnia 22 marca 1928 r. o spółkach akcyjnych, składa się przynajmniej z sześciu (6) członków, z których czterech (4) wybiera Walne Zgromadzenie zwykłą większością oddanych głosów, dwóch (2) zaś wyznacza Magistrat miasta Łodzi niezależnie od ilości akcyj, będących w posiadaniu miasta Łodzi.

Członkowie Rady Nadzorczej wyznaczeni przez Magistrat miasta Łodzi posiadają pod każdym względem wszystkie prawa, jakie przysługują członkom Rady Nadzorczej z wyboru.

W razie zwiększenia ilości członków Rady Nadzorczej, powiększa się odpowiednio także i ilość członków z ramienia Magistratu miasta Łodzi.

Jeśli przy zwiększeniu ilości członków na rzecz Miasta przypadła liczba niecałkowita, ułamki przewyższające 0,5 lub równe 0,5 liczą się jako całość.

Gmina miasta Łodzi odpowiedzialna jest za działalność członków Rady Nadzorczej, wyznaczonych przez Magistrat miasta Łodzi.

Magistratowi miasta Łodzi przysługuje prawo odwołania wyznaczonych przez siebie członków i wyznaczenia na ich miejsce nowych.

Przewodniczący Rady Nadzorczej musi być obywatelem Państwa Polskiego.

Członkowie Zarządu, jak również pracownicy Spółki i Likwidatorzy mogą być wybrani do Rady Nadzorczej dopiero po uprzednim zaprzestaniu pełnienia obowiązków członków Zarządu, pracowników Spółki i Likwidatorów.

§ 50.

Członkowie pierwszej Rady Nadzorczej zostają wybrani na jeden (1) rok, a członkowie następnych Rad Nadzorczych — na trzy (3) lata.

Te same terminy będą miały zastosowanie i do wyznaczonych członków Rady Nadzorczej.

Z chwilą zaprowadzenia trzechletniego okresu wyborów, $\frac{1}{3}$ część członków Rady Nadzorczej ustępuje corocznie według starszeństwa wstąpienia do Rady Nadzorczej. W pierwszym okresie trzechletnim starszeństwo ustala się za pomocą losowania.

Mandaty ustępujących członków Rady Nadzorczej gasną z końcem tego Zgromadzenia, które zatwierdzi sprawozdanie, bilans oraz rachunek zysków i strat za ostatni rok ich urzędowania.

Mandaty członków ustępujących mogą być odnawiane.

§ 51.

Rada Nadzorcza obowiązana jest wykonywać stały nadzór nad gospodarką Spółki we wszystkich gałęziach przedsiębiorstwa.

Do szczególnych obowiązków Rady Nadzorczej należy badanie sprawozdania Zarządu, bilansu oraz rachunku zysków i strat, tak co do zgodności z księgami, dokumentami, jak i stanem faktycznym, jak również badanie wniosków Zarządu o podziale zysków, względnie pokryciu strat.

Dla wykonywania powyższych czynności może Rada Nadzorcza wglądać w każdy dział gospodarki Spółki, żądać od Zarządu i pracowników Spółki sprawozdań i wyjaśnień, przeprowadzać rewizję majątku, tudzież przeglądać księgi i dokumenty Spółki.

§ 52.

Do kompetencji Rady Nadzorczej należy ponadto:

1. zastępowanie Spółki w sprawach przeciwko członkom Zarządu, tudzież przy zawieraniu umów pomiędzy Spółką a jednym lub kilkoma członkami Zarządu, jeżeli Walne Zgromadzenie nie ustanowi innych zastępców;
2. zawieszanie z ważnych powodów w czynnościach jednego, kilku lub nawet wszystkich członków Zarządu; jeżeli zawieszony zostanie członek Zarządu z ramienia Magistratu miasta Łodzi, to zastępować go winien członek Rady Nadzorczej z ramienia Magistratu miasta Łodzi;
3. delegowanie członków Rady Nadzorczej do prowadzenia spraw Spółki w zastępstwie jednego, kilku lub nawet wszystkich członków Zarządu, nie mogących sprawować swoich czynności;
4. zwoływanie Walnego zgromadzenia, ilekroć uznać to za wskazane, lub też jeżeli Zarząd nie zwoła tegoż w przypadkach, ustalonych prawem lub niniejszym statutem.

W razie zawieszenia w czynnościach lub stałej niemożności sprawowania czynności przez któregokolwiek z członków Zarządu, Rada Nadzorcza powinna niezwłocznie przedsięwziąć odpowiednie kroki celem uzupełnienia składu Zarządu.

§ 53.

Po zamknięciu każdego Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Rada Nadzorcza wybiera ze swego grona przewodniczącego i jego zastępcę. Przewodniczącym może być tylko obywatel Rzeczypospolitej Polskiej. Wybór dokonywany jest i wówczas, jeżeli w ciągu

trwania mandatu przewodniczącego lub jego zastępcy jeden z nich składa mandat z jakiegokolwiek przyczyny.

§ 54.

Posiedzenia Rady Nadzorczej odbywają się w miarę potrzeby, lecz przynajmniej trzy (5) razy na rok. Posiedzenia zwoływane są przez przewodniczącego lub w razie niemożności przez jego zastępcę. Obecność większości członków Rady Nadzorczej jest nieodzowna dla ważności obrad. Uchwały Rady Nadzorczej są prawomocne, jeżeli wszyscy członkowie Rady zostali zaproszeni pismami lub telegramami poleconymi, zawierającymi porządek dzienny i rozesłanymi przynajmniej na osiem (8) dni przed terminem posiedzenia, a uchwały zapadły większością głosów obecnych członków. W razie równości głosów przeważa głos przewodniczącego. Członek Rady Nadzorczej, który nie zgadza się z zapadłą uchwałą, może zażądać zaprotokółowania swego odrębnego zdania; w tym wypadku unika odpowiedzialności za zapadłą uchwałę.

Uchwały Rady Nadzorczej wciągane będą do księgi protokółów, uprzednio należycie poświadczonej i oparafowanej. Protokoły powinny stwierdzać porządek dzienny, imiona i nazwiska obecnych członków Rady Nadzorczej, ilość oddanych głosów za poszczególnymi uchwałami oraz odrębne zdania i powinny być podpisywane przez wszystkich obecnych na posiedzeniu członków. Rada Nadzorcza mianuje prowadzącego protokół bądź z pośród członków Rady, bądź z pośród osób obcych. Wyciągi z protokółów i dokumentów wykonawczych Rady Nadzorczej podpisywane będą przez przewodniczącego i jednego z członków Rady.

§ 55.

Wynagrodzenie Rady Nadzorczej ustala Walne Zgromadzenie.

§ 56.

Radzie Nadzorczej przysługuje prawo wyboru z pośród swoich członków jednego lub kilku delegatów dla wykonywania specjalnego nadzoru nad Zarządem i biegiem spraw. O ile Rada Nadzorcza wybiera trzech delegatów do wykonywania specjalnego nadzoru, jednym z nich winien być członek Rady Nadzorczej, sprawujący urząd z ramienia Magistratu m. Łodzi.

Delegowani ci otrzymują wynagrodzenie osobne, którego wysokość ustala Walne Zgromadzenie. Zezwolenia, jakie im będą ewentualnie potrzebne dla zajmowania się interesami konkurencyjnego przedsiębiorstwa, lub uczestniczenia w jego władzach, mogą im być uprzednio udzielone przez Radę Nadzorczą.

Delegaci Rady Nadzorczej mają prawo uczestniczenia w posiedzeniach Zarządu z głosem doradczym; Zarząd obowiązany jest zawiadamiać ich zawczasu o każdym posiedzeniu.

d) Komisja Rewizyjna.

§ 57.

Do Komisji Rewizyjnej Walne Zgromadzenie wybiera pięciu (5) członków zwykłą większością oddanych głosów.

Oprócz powyższych pięciu (5) członków Magistrat m. Łodzi wyznacza do Komisji Rewizyjnej dwóch (2) członków ze swego ramienia, niezależnie od ilości posiadanych akcyj. Członkowie ci są równouprawnieni z wybranymi członkami Komisji Rewizyjnej.

Akcjonariusze posiadający conajmniej $\frac{1}{5}$ część głosów reprezentowanych na Walnem Zgromadzeniu, mają prawo żądać, aby wybór Komisji Rewizyjnej został dokonany oddzielnymi grupami. W tym celu mogą utworzyć oddzielną grupę dla dokonania wyboru 1 członka Komisji Rewizyjnej, nie biorąc już jednak udziału w wyborze pozostałych członków. Poszczególne grupy mniejszości mogą się łączyć celem dokonania wspólnego wyboru.

W przypadku żądania wyboru oddzielnymi grupami, mandaty wszystkich członków Komisji Rewizyjnej niezależnie od czasu na jaki zostali wybrani, wygasają na tem Walnem Zgromadzeniu, które ma dokonać wyboru grupami.

§ 58.

Członkowie Komisji Rewizyjnej są wybierani na 3 lata. Mandaty ich gasną z końcem Walnego Zgromadzenia, które zatwierdzi sprawozdanie, bilans oraz rachunek zysków i strat za ostatni rok ich urzędowania.

§ 59.

Do kompetencji Komisji Rewizyjnej, wybranej zgodnie z § 57 niniejszego statutu, należy badanie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za ubiegły rok operacyjny, jak również wniosków Zarządu o podziale zysków, względnie pokryciu strat w warunkach, przewidzianych § 51-ym niniejszego statutu dla Rady Nadzorczej.

Komisja Rewizyjna obowiązana jest przedstawić Walnemu Zgromadzeniu szczegółowy raport na piśmie o wyniku swych badań.

Komisja Rewizyjna na mocy każdorazowo udzielonego zezwolenia Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów ma prawo powołać rzeczoznawców do czynności, które spełnia.

Komisja Rewizyjna obowiązana jest conajmniej na 3 tygodnie przed dniem Walnego Zgromadzenia rozpocząć sprawdzanie kasy i kapitałów oraz wszystkich ksiąg, rachunków i dowodów, mających związek ze sprawozdaniem i bilansem.

Komisji Rewizyjnej przysługuje prawo zwoływania Walnego Zgromadzenia, jeżeli Zarząd nie zwoła tegoż na jej żądanie w przeciągu dni czternastu (14).

§ 60.

Uchwały Komisji Rewizyjnej są prawomocne, jeżeli wszyscy członkowie zostali zaproszeni pismami lub telegramami poleconemi, rozesłanemi przynajmniej na ośm (8) dni przed terminem posiedzenia i zawierającemi porządek dzienny, a uchwały zapadły większością głosów obecnych członków.

Przepisy zamieszczone w ostatnim ust. § 42 niniejszego statutu o protokółach Zarządu, stosują się również do protokółów Komisji Rewizyjnej.

§ 61.

Wynagrodzenie Komisji Rewizyjnej ustala Walne Zgromadzenie.

§ 62.

Członkowie Zarządu, Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej otrzymują, oprócz zwrotu kosztów podróży, wynagrodzenie w postaci stałej pensji, oraz ewentualnej bonifikacji żetonowej. Nadto Zarząd i Rada Nadzorcza mogą otrzymać jako tantiemę dodatkowe wynagrodzenie w pewnej części rocznych zysków, zgodnie z § 68 niniejszego statutu. Podział powyższej tantiemy między nich uskutecznia się na zasadzie uchwały Rady Nadzorczej.

**Sprawozdanie z biegu interesów Spółki, zamknięcie rachunków,
podział zysków i wypłata dywidendy.**

§ 63.

Członkowie Zarządu ponoszą odpowiedzialność za prawidłowe prowadzenie ksiąg i rachunkowości Spółki.

§ 64.

Rok operacyjny Spółki trwa od dnia 1 stycznia każdego roku do dnia 31 grudnia włącznie.

§ 65.

Zarząd Spółki obowiązany jest sporządzić bilans i rachunek zysków i strat, jak również sprawozdanie o działalności Spółki za rok operacyjny i złożyć te dokumenty do zbadania Radzie Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej przed końcem marca następującego po roku operacyjnym. Sprawozdanie i bilans winny odpowiadać art. 102 prawa o spółkach akcyjnych oraz innym przepisom prawnym w tej materii obowiązującym.

Ewentualna odmowa podpisu któregośkolwiek z członków Zarządu na rachunkach zamknięcia i sprawozdaniach powinna być umotywowana na piśmie.

§ 66.

Odpisy sprawozdania Zarządu, bilans i rachunek zysków i strat, łącznie z odpisem sprawozdań Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej, tudzież opinii biegłych rewidentów, (art. 89 prawa o spółkach akcyjnych z d. 22 marca 1928 r.) będą wydawane akcjonariuszom na ich żądanie w ciągu czternastu (14) dni przed Walnym Zgromadzeniem.

§ 67.

Zarząd Spółki ogłosi zatwierdzony przez Walne Zgromadzenie bilans oraz rachunek zysków i strat w przeciągu czternastu (14) dni od daty ich zatwierdzenia.

W tym samym czasie złoży Zarząd ogłoszony bilans, rachunek zysków i strat, sprawozdania i protokół Walnego Zgromadzenia sądowi rejestrowemu oraz Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

§ 68.

Z zysku rocznego, t. j. salda wpływów, pozostałego po potrąceniu wszystkich wydatków, strat oraz odpisów na rzecz funduszków, przewidzianych w uprawnieniu rządowym, wydanem na eksploatację zakładu elektrycznego w Łodzi, jak również amortyzacji i przelewów na rzecz rezerw specjalnych, przewidzianych w § 69 niniejszego statutu, przelewa się 8% na statutowy kapitał zapasowy, przeznaczony na pokrycie ewentualnych strat do czasu osiągnięcia $\frac{1}{2}$ części kapitału akcyjnego. Pozostała suma czystego zysku, o ile nie przewyższa 3% kapitału akcyjnego, rozdziela się tytułem dywidendy między akcjonariuszów. Z przewyżki zaś tej sumy przekraczającej 3% wydaje się ryczałtem 10% jako tantiemę na wynagrodzenie dla Zarządu i Rady Nadzorczej, zaś 90% pozostaje do dyspozycji Walnego Zgromadzenia.

§ 69.

Bilans jest sporządzony zgodnie z przepisami artykułu 104—109 prawa z dnia 22 marca 1928 roku o spółkach akcyjnych.

Oprócz 8% czystego zysku rocznego, przelewa się na rzecz statutowego kapitału zapasowego nadwyżki pochodzące z emisji akcji, ponad pari, o ile nadwyżki te nie zostały zużyte na pokrycie kosztów emisji tych akcji. Do tego statutowego kapitału zapasowego przelewa się ponadto dodatkowe wpłaty, uskuteczniane przez akcjonariuszów wzamian przyznanvch im specjalnych przywilejów dla akcji, znajdujących się już w ich posiadaniu, bez podwyższenia kapitału akcyjnego, o ile te wpłaty nie są przeznaczone na pokrycie strat lub nadzwyczajnych amortyzacyj.

Spółce przysługuje prawo utworzenia innych funduszków zapasowych pod nazwą rezerw specjalnych.

Tworzenie tych rezerw, jak również odpisy na statutowy kapitał zapasowy powyżej 5% do chwili osiągnięcia przez ten kapitał $\frac{1}{2}$ części kapitału akcyjnego, względnie całkowite odpisy na statutowy kapitał zapasowy po osiągnięciu przez ten kapitał $\frac{1}{2}$ części kapitału akcyjnego nie mogą zmniejszać wpływów miasta Łodzi, wynikających z § 82 uprawnienia rządowego Nr. 12 ust. 3-ci.

Walne Zgromadzenie decyduje o użyciu statutowego kapitału zapasowego, jak również rezerw specjalnych i dodatkowych, jednakże część statutowego kapitału zapasowego odpowiadająca jednej trzeciej części kapitału akcyjnego, może być użyta tylko na pokrycie strat bilansowych.

§ 70.

O terminie i miejscu wypłaty dywidendy Zarząd podaje do powszechnej wiadomości.

§ 71.

Dywidenda, po którą nikt się nie zgłosił, po upływie lat pięciu (5) przechodzi na własność Spółki, z wyjątkiem gdy przedawnienie na mocy praw obowiązujących uważane jest za przerwane lub zawie-

szone. Od nieodebranych z kasy Spółki i w niej przechowywanych sum procenty wypłacane nie będą.

Rozwiązanie i likwidacja Spółki.

§ 72.

Rozwiązanie i likwidacja Spółki następuje:

- 1) Naskutek uchwały Walnego Zgromadzenia,
- 2) W razie ogłoszenia upadłości Spółki.

§ 73.

Po zapadłej uchwale o rozwiązaniu i likwidacji Spółki Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów wybiera przynajmniej trzy osoby, upoważnione do likwidacji, które zbiorą się w Łodzi, a także określa sposób zlikwidowania i rozwiązania Spółki, zgodnie z przepisami prawa.

§ 74.

Jedną trzecią część członków Komisji Likwidacyjnej z liczby wskazanej w par. 73-im, Walne Zgromadzenie wybiera na przedstawienie Magistratu miasta Łodzi.

§ 75.

§§ 5, 16, 17, 18, 24, 37, 40, 42, 49, 57, 58, 69, 74 i niniejszy 75 nie mogą być zmienione bez zgody miasta Łodzi.

§ 76.

Wszystkie sprawy nieprzewidziane niniejszym statutem regulowane będą przez prawo o spółkach akcyjnych.

5. wprowadzić zmiany do uprawnienia rządowego Nr. 12 na Zakład Elektryczny w Łodzi, nadając §§ 21, 75, 78, 80 i 82 następujące brzmienie:

§ 21.

Przeniesienie uprawnienia niniejszego na inną osobę, zbycie lub wydzierżawienie całego zakładu elektrycznego lub jego części może nastąpić jedynie za zgodą Miasta Łodzi i za zezwoleniem Ministra Robót Publicznych. Bez zgody Miasta Łodzi nie mogą również być zmieniane §§ 5, 16, 17, 18, 24, 37, 40, 42, 49, 57, 58, 69, 74 i 75 statutu Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego.

§ 75.

Zasadnicza opłata za prąd nie może wynosić więcej niż:

- 1) dwadzieścia (20) groszy za jedną kilowatgodzinę dla siły;
- 2) do trzydziestego pierwszego grudnia tysiąc dziewięćset trzydziestego szóstego roku (31 grudnia 1936 r.) — pięćdziesiąt cztery (54) grosze za jedną kilowatgodzinę dla

światła, co stanowi dwa i siedem dziesiątych (2,7) ceny energii dla siły; w dalszym zaś okresie trwania uprawnień — pięćdziesiąt dwa (52) grosze za jedną kilowatgodzinę dla światła, co stanowi dwa i sześć dziesiątych (2,6) ceny energii dla siły;

- 3) osiem (8) groszy za jedną kilowatgodzinę dla oświetlenia ulicznego, co stanowi czterdzieści (40) procent energii dla siły.

Opłaty powyższe obowiązują:

- 1) przy średniej cenie węgla mytego, gatunku orzecha II i III, z głębokich kopalń Zagłębia Dąbrowskiego o wartości opałowej 6.000 do 6.500.— ciepłostek z dodaniem podatków państwowych i komunalnych oraz kosztów przewozu do stacji kolejowej Łódź — złotych trzydzieści za tonnę. Średnia cena węgla dla obliczeń w przyszłości będzie określana na zasadzie odpowiednich cen, ogłaszanych przez Władze państwowe, a w razie braku takich ogłoszeń — przez Zrzeszenie Wytwórców Zagłębia Dąbrowskiego;
- 2) przy minimum egzystencji (koszty utrzymania rodziny pracowniczej złożonej z czterech osób) w wysokości dwóch złotych i sześćdziesięciu pięciu groszy (2,65 zł.) dziennie, według obliczeń lokalnej komisji do badania zmian kosztów utrzymania w Łodzi, a w razie jej zniesienia — według obliczeń miasta, przeprowadzonych na podstawie wzoru wyżej wymienionej komisji z dnia 29 września 1923 roku (Dziennik Urzędowy Województwa Łódzkiego z dnia 16 października 1923 roku Nr. 39 pozycja 501) i zatwierdzonych przez Władzę Nadzorczą.

§ 78.

Za energję dostarczoną do ulicznego oświetlenia Miasto będzie płacić uprawnionemu 40% ceny obowiązującej dla siły według §§ 75 i 80 niniejszego uprawnienia, według wskazań liczników, ustawionych na stacji, lub też w razie braku liczników, według obliczenia na podstawie ilości godzin palenia się i normalnego zużycia energii poszczególnych lamp.

Opłatę uskutecznią się zdolu w ratach kwartalnych.

§ 80.

Oznaczona w § 75 zasadnicza cena maksymalna prądu dla siły w wysokości dwudziestu (20) groszy za kilowatgodzinę zawiera w sobie następujące trzy składniki: pierwszy w wysokości pięciu i czterech dziesiątych (5,4) grosza, zależny od ceny węgla, drugi w wysokości czterech (4) groszy, zależny od wysokości minimum egzystencji i trzeci, stały, w wysokości dziesięciu i sześć dziesiątych (10,6) grosza.

W razie zmiany bądź ceny węgla, bądź wysokości minimum egzystencji więcej niż o trzy i trzy dziesiąte procentu (3,3%), nastę-

puje dla odpowiedniego miesiąca i dalszych miesięcy zmiana taryfy, która będzie ustalona na początku następnego miesiąca w sposób niżej podany:

Każdy z dwóch zmiennych składników maksymalnych ceny prądu za siłę, zależny od ceny węgla lub minimum egzystencji, zmienia się w takim samym stosunku procentowym, w jakim zmienia się cena odnośnego czynnika w stosunku do jego zasadniczej wartości, podanej w § 75 n. p. w razie zmiany ceny węgla o plus dziesięć procent (10%) zmienia się składnik pięć i cztery dziesiąte (5,4) grosza o plus pięćdziesiąt cztery setne (0,54) grosza. Jako cenę węgla i minimum egzystencji należy zastosować dla obliczenia przeciętną w ciągu trzech ostatnich tygodni ubiegłego miesiąca obliczeniowego i pierwszego tygodnia miesiąca bieżącego.

Suma w ten sposób wyliczonych dwóch zmiennych składników oraz stałego składnika — dziesięć i sześć dziesiątych (10,6) grosza daje każdorazowo maksymalną cenę prądu na siłę.

Zmienioną maksymalną cenę prądu na światło otrzymuje się każdorazowo z pomnożenia maksymalnej ceny prądu na siłę przez dwa i siedem dziesiątych (2,7) względnie dwa i sześć dziesiątych (2,6) zgodnie z § 75.

Cena prądu dla oświetlenia ulicznego wynosi każdorazowo 40% maksymalnej ceny prądu na siłę.

Jeśli energia elektryczna nabywana będzie przymusowo przez uprawnionego zzewnątrz, zgodnie z § 30, nastąpi odpowiednia zniżka taryfy zasadniczej.

Wysokość zniżki tej ustala się na zasadzie porozumienia uprawnionego z władzą nadzorczą, a w razie braku porozumienia — przez Ministra Robót Publicznych.

§ 82.

Uprawniony obowiązany jest uiszczać Miastu roczną opłatę w wysokości dwóch i pół (2,5) procent i Państwu w wysokości sześciu dziesiątych procent (0,6%) od zainkasowanych wpływów brutto za sprzedaną w mieście Łodzi energję elektryczną dla światła i siły. Opłaty te winny być wnoszone do Kasy Miejskiej i do Kasy Skarbowej w ciągu półtora miesiąca po upływie każdego kwartału, t. j. do 15 maja, 15 sierpnia, 15 listopada i 15 lutego, stosownie do zainkasowanych wpływów za prąd.

Wpływy za energję, sprzedaną dla oświetlenia ulic i na inne potrzeby miasta Łodzi oraz urzędowi państwowym, są wolne od tej opłaty.

Oprócz tego za każdy rok, w którym kwota przeznaczona na wypłatę dywidendy akcjonariuszom i na ewentualną superdywidendę oraz do przeniesienia na rok następny i na wynagrodzenie dla członków zarządu zgodnie z § 68 Statutu Spółki z dodaniem kwoty odpisanej na fundusz dyspozycyjny, kwoty odpisanej na statutowy kapitał zapasowy powyżej (5%) pięć procent do chwili osiągnięcia przez kapitał $\frac{1}{2}$ części kapitału akcyjnego, względnie stanowiącej

całkowity odpis na statutowy kapitał zapasowy po osiągnięciu przez ten kapitał $\frac{1}{3}$ części kapitału akcyjnego oraz kwot ewentualnie odpisanych na wszelkie rezerwy specjalne, zgodnie z § 69 Statutu Spółki, przekroczy dwanaście (12) procent od istniejącego kapitału akcyjnego. Miasto otrzymuje połowę nadwyżki ponad wskazane dwanaście (12) procent. Wypłata nadwyżki tej uskutecznia się po odbyciu Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów, zatwierdzającego sprawozdanie roczne.

Do oświetlenia miejskich gmachów, urzędów, szpitali, szkół i teatrów oraz wszelkich instytucyj i zakładów użyteczności publicznej, będących pod zarządem Miasta, energia elektryczna w obrębie granic Miasta dostarczana będzie z pięćdziesięciu (50) procentowym opustem od każdorazowej ceny prądu do oświetlenia prywatnego, zaś do silników w tych gmachach i posesjach z opustem dziesięciu (10) procentowym od każdorazowej ceny prądu do silników. Dla urzędów państwowych opusty będą wynosiły dwadzieścia (20) procent na światło i pięć (5) procent dla siły. Zobowiązanie to nie dotyczy mieszkań urzędników miejskich i funkcjonariuszów państwowych.

4. przyjąć do wiadomości, iż Łódzkie Towarzystwo Elektryczne pismem z dnia 21 grudnia 1931 roku zobowiązało się na żądanie Magistratu zainstalować bezpłatnie lampy elektryczne w parkach i ogrodach miejskich;
5. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

W głosowaniu brało udział 65 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie.

XI. W sprawie przepisów o wydawaniu odzieży służbowej pracownikom Zarządu m. Łodzi:

Sprawę referuje r. Kowalski, sprawozdawca Komisji do Spraw Ogólnych. Uchwał żadnych nie powzięto.

Z powodu zdekompilowania sali przewodniczący o godz. 1-ej min. 30 posiedzenie zamyka.

Przewodniczący

(—) Inż. J. Holecgreber.

Prowadzący protokół

(—) P. Rundo.

Radni-Sekretarze

(—) J. Golański.

(—) Sz. Milman.

KRONIKA MIEJSKA.

Walka z wścieklizną. W związku ze stwierdzoną w dniu 31 grudnia ub. roku wścieklizną u psa walęsającego się przy ul. Ogrodowej oraz wybuchem wścieklizny przy tejże ulicy na posesji Nr. 26. — Magistrat m. Łodzi, Urząd Weterynaryjny przypomina posiadaczom psów i kotów, zamieszkałym przy tej ulicy, iż w myśl § 527 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 roku nakazane jest trzymanie psów na uwięzi, wyprawiane zaś mogą być jedynie w kagańcach i na smyczy.

Sprzedaż psów, przeprowadzanie ich do innych posesyj oraz puszczanie kotów luzem jest również zakazane.

Winni naruszenia powyższego zarządzenia zostaną pociągnięci do odpowiedzialności na zasadzie § 98 ustawy o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Kontrola sanitarna sklepów spożywczych. Miejscy lekarze sanitarni przystąpili do kontroli sanitarnej wszystkich znajdujących się na terenie m. Łodzi sklepów z artykułami spożywczymi.

W wypadkach stwierdzenia uchybień i braków sanitarnych wydawane są zarządzenia, celem ich usunięcia we wskazanych terminach.

Udział miasta w międzykomunalnym związku dla zakładów opieki społecznej. Na posiedzeniu

Magistratu, odbytem w dniu 11 bm., postanowiono przystąpić — wobec niemożności asygnowania odpowiednich kwot na udziały w międzykomunalnym związku dla zakładów opieki społecznej — do związku dopiero od roku 1934, w międzyczasie zaś postanowiono w budżetach na rok 1932/33 i rok 1933/34 wstawić łącznie kwotę zł. 10.000.— na cele organizacyjne tego związku.

Prace międzykomunalnego związku dla zakładów opieki społecznej pójdą w pierwszym rzędzie w kierunku przejęcia pod opiekę związku zakładu dla chorych umysłowo w Warcie, w którym przebywa obecnie na rachunek miasta około 200 chorych.

O plan zabudowania dzielnicy przy dworcu Łódź-Fabryczna. Magistrat ogłosił konkurs na plan zabudowania dzielnicy przy dworcu Łódź-Fabryczna, znajdującej się między ulicami: Sienkiewicza, Narutowicza, Wierzbową i Przejazd.

Celem tego konkursu, którego program opracowany został w porozumieniu z Towarzystwem Urbanistów Polskich w Warszawie, jest uzyskanie planu zabudowania wielkomiejskiej dzielnicy przydworcowej.

Za najlepsze prace wyznaczone zostały następujące nagrody: nagroda I — zł. 3.000, nagroda II — zł. 2.000, nagroda III — zł. 1.500 i jeden zakup zł. 1.000.

W dniu 15 lutego 1932 r. zmarł

ś. † p.

Kazimierz Pianowski

pracownik Wydziału Oświaty i Kultury

przeżywszy lat 32.

Cześć Jego Pamięci.

MAGISTRAT m. ŁODZI.

W dniu 9 lutego 1932 r. zmarła

ś. † p.

Wanda Szturełowa

emerytka Magistratu m. Łodzi

przeżywszy lat 54.

Cześć Jej pamięci.

MAGISTRAT m. ŁODZI.

W skład sądu konkursowego wchodzi pp.: wiceprezydent St. Rapalski, ławnik A. Harasz, kierownik Oddziału Regulacji Miasta — inż. W. Kwapiszewski, inż. A.

Paprocki, inż. arch. R. Miller, inż. J. Neyman, inż. arch. P. Brukalski i inż. P. Lewy.

Termin nadsyłania prac upływa w dniu 8 kwietnia 1932 roku.

Tanie mięso dla ludności. Według danych, posiadanych przez Magistrat m. Łodzi — Urząd Weterynaryjny — rzeźnie publiczne m. Łodzi oraz rzeźnie: Aleksandrowa, Chojen, Zgierza dostarczyły w okresie od 1 września do 31-go grudnia ubiegłego roku do miejskiej taniej jatki w Łodzi: mięsa wieprzowego — 19.204,6 klg.; wołowego — 4.625,5 klg.; cielęciny — 246 klg.; słoniny i tłuszczu — 14.117,8 klg., razem 38.195,8 klg. mięsa, sprzedanego ubogiej ludności po cenie o 45—50% tańszej od cen rynkowych.

Kontrola sanitarna mięsa. W ciągu miesiąca stycznia bieżącego roku, organa policji państwowej i kontrolerzy rzeźni publicznych m. Łodzi zajęli mięso, pochodzące z potajemnego uboju lub niedostarczone dobrowolnie na stację przywozową przy rzeźni publicznej Nr. 1 do kontroli znaków i świadectw — 2.387 klg.

Z tej liczby zniszczono niezdatnego do spożycia mięsa 714 klg., co wynosi 29,9 procent ogólnej ilości.

Ogółem zbadano na stacji przywozowej 95.297 klg. mięsa różnych gatunków.

Doroczna akcja tępienia szczurów. W ubiegłym tygodniu odbyło się pod przewodnictwem inspektora sanitarnego — d-ra M. Misjona, posiedzenie Sekcji Epidemjologicznej przy Wydziale Zdrowot-

ności Publicznej Magistratu m. Łodzi, celem omówienia sprawy dorocznej akcji tępienia szczurów.

Dr. B. Misjon zapoznał obecnych z wynikami konferencji, która odbyła się w dniu 21 stycznia r. b. z udziałem przedstawicieli wszystkich istniejących w Łodzi Stowarzyszeń Właścicieli Nieruchomości oraz Izby Przemysłowo-Handlowej i Izby Rzemieślniczej. Na konferencji tej wypowiedziano się przeciw próbie zastosowania w roku bieżącym trutki bakteryjnej z powodu niebezpieczeństwa jej dla zwierząt domowych, natomiast stwierdzono, że dotychczas stosowana trutka z cebuli morskiej dała naogół pomyślne rezultaty.

Konferencja wypowiedziała się za dalszym stosowaniem trutki z cebuli morskiej, wyrażając jednak życzenie, że należy dążyć do zagwarantowania, aby trutka posiadała stałą moc trującą.

Sekcja Epidemjologiczna rozważyła sprawę użycia w roku bieżącym preparatu „RATOPAX”, zaleconego przez Departament Służby Zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. „RATOPAX” jest również preparatem z cebuli morskiej, zawierającym wyciąg z cebuli morskiej. Główną zaletą tego preparatu jest jego stałość siły trującej. Doświadczenia, przeprowadzone w roku ubiegłym nad skutecznością tego środka w Państwowym Zakładzie Higjeny w Warszawie oraz w Zakładzie Bakterjologicznym w Wydziale Weterynaryjnym Uniwersytetu Warszawskiego

stwierdziły, że „RATOPAX“ jest zabójczym dla szczurów i że szczury trulkę tę spożywają chętnie.

Po szczegółowej dyskusji zebrani wypowiedzieli się za użyciem przy tegorocznej akcji tępienia szczurów trutki „RATOPAX“.

PRZETARG.

Magistrat m. Łodzi ogłasza przetarg publiczny na zwózkę opału do poszczególnych instytucyj miejskich i szkół powszechnych w czasokresie od dnia 1 kwietnia 1932 roku do dnia 31 marca 1933 roku.

Oferty składać uależy w Wydziale Gospodarczym ul. Narutowicza Nr. 65. pokój 5, do dnia 14 marca 1932 roku godziny 11-ej rano w kopertach podwójnych zalakowanych pieczęcią firmową, każda z napisem: „Oferta do przetargu, mającego się odbyć dnia 14 marca 1932 roku na zwózkę opału“ z podaniem firmy wraz z adresem.

Wewnętrzna koperta powinna zawierać samą ofertę, zewnętrzna zaś, prócz wspomnianej koperty, także dowód złożenia wadium do depozytu Głównej Kasy Miejskiej w wysokości zł. 1.000.— (tysiąc).

Wadium składać należy w gotowiznie lub innych wartościach, wymienionych w ogólnych warunkach przetargu.

Otwarcie ofert nastąpi przy udziale oferentów w dniu 14 marca 1932 roku o godzinie 12-ej rano w wyżej wspomnianym Wydziale, gdzie można się zapoznać uprzednio ze szczegółami zwózki opału i otrzymać wzór oferty.

Oferty, nieodpowiadające warunkom przetargowym lub złożone po wyznaczonym terminie, rozpatrywane nie będą.

Łódź, dnia 20 lutego 1932 roku.

MAGISTRAT m ŁODZI.

PRZETARG.

Magistrat m. Łodzi ogłasza przetarg publiczny na wywózkę nieczystości z dołów kloacnych i biologicznych na posesjach miejskich i całkowicie dzierżawionych w czasokresie od dnia 1 kwietnia 1932 roku do dnia 31 marca 1933 roku

Oferty składać należy w Wydziale Gospodarczym, ul. Narutowicza Nr. 65, Nr. 5, do dnia 7 marca 1932 roku, godziny 11-ej rano, w kopertach podwójnych, zalakowanych pieczęcią firmową każda z napisem „Oferta do przetargu, mającego się odbyć dnia 7 marca 1932 roku na wywózkę nieczystości“ z podaniem nazwy firmy wraz z adresem.

Wewnętrzna koperta powinna zawierać samą ofertę, zewnętrzna zaś, prócz wspomnianej koperty, także dowód złożenia wadium do depozytu Głównej Kasy Miejskiej w wysokości zł. 1.000.— (tysiąc).

Wadium składać należy w gotowiznie lub innych wartościach, wymienionych w ogólnych warunkach przetargu.

Otwarcie ofert nastąpi przy udziale oferentów w dniu 7 marca 1952 roku o godzinie 12-ej rano w wyżej wspomnianym Wydziale, gdzie można się zapoznać uprzednio ze szczegółami wywózki, i otrzymać wzór oferty.

Oferty, nie odpowiadające warunkom przetargowym lub złożone po wyznaczonym terminie, rozpatrywane nie będą.

Łódź, dnia 20 lutego 1952 roku.

MAGISTRAT m. ŁODZI.

OGŁOSZENIE.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Łodzi Nr. 418 wciągnięto dnia 29 grudnia 1951 roku przy firmie „Towarzystwo Budowy Domów dla pracowników Gazowni Miejskiej m. Łodzi. Spółdzielnia z odpowiedzialnością udziałami“ następujący wpis: Firma spółdzielni obecnie brzmi: „Towarzystwo Budowy Domów dla pracowników Gazowni Miejskiej m. Łodzi i pracowników Zarządu Miejskiego. Spółdzielnia z odpowiedzialnością udziałami“.

OGŁOSZENIE.

Zaginęła karta rzemieślnicza, wydana przez Urząd Przemysłowy I-ej Instancji Magistratu m. Łodzi — na imię Mordki Józefowicza, zam. w Łodzi, przy ul. Zgierskiej Nr. 45/45.

OGŁOSZENIE.

Zagubiono kartę rzemieślniczą na prowadzenie zakładu stolarskiego, wydaną przez Urząd Przemysłowy I-ej Instancji Magistratu m. Łodzi — na imię Goldberga Hersza, zam. w Łodzi, przy ul. Zgierskiej Nr. 51.

OGŁOSZENIE.

Zagubiono potwierdzenie zgłoszenia na prowadzenie piekarni, wydane przez Urząd Przemysłowy I-ej Instancji Magistratu m. Łodzi na imię Nöecha Berkana, zam. w Łodzi przy ul. Wolborskiej Nr. 50.

OGŁOSZENIE.

Zaginęło potwierdzenie zgłoszenia na prowadzenie farbiarni, wydane przez Urząd Przemysłowy I-ej Instancji Magistratu m. Łodzi na imię Mendla Szurka, zamieszkałego w Łodzi przy ul. Północnej Nr. 26.

PRZYMUSOWE LICYTACJE

Magistrat podaje niniejszem do wiadomości, że w dniach 1, 2, 3 i 4 marca 1952 roku odbędą się przymusowe licytacje u niżej wymienionych osób na pokrycie zaległych podatków względnie opłat a mianowicie:

W DNIU 1 MARCA 1952 R., POMIĘDZY GODZ. 9 RANO a 4 PO POŁUDNIU

Podatek od nieruchomości i placów budowlanych:

1. Dąb A., Marysińska 59, meble		2. Rozenblum, Pomorska 4, kasa ogniotrwała i meble

Podatek od lokali:

3. Biederman B-cia, Rajtera 50, fortepian

W DNIU 2 MARCA 1952 ROKU, POMIĘDZY GODZ. 9 a 4 PO POŁUDNIU:

Oplaty na rzecz Funduszu Bezrobocia:

4. Lisik St., Oblęgorska 6, meble		6. Mendelson M., Pl. Wolności 7, biuro, lustro, 8 paraf damskich
5. Luba M., Pl. Wolności 5, urządzenie biurowe		

Oplaty na rzecz Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków:

7. Helfand H., Brzezińska 98, kozetka i żyrandol

Oplaty na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego:

8. Speidel O., Brajera 11, kredens pokojowy

Oplata za prawo jazdy po mieście

9. Grosman W., Gdańska 16, meble		14. Rynka W., Piwna 14, meble
10. Jenzke R., Gdańska 22, szafa		15. Stryjowski Sz., Nowaka 6, meble
11. Kaczorowski J., Al. I Maja 15, 2 wozy		16. Szarf M., 11 Listopada 115-a, 100 rolek papieru dachowego
12. Michaelis E., Cymera 9, kredens		17. Wizentahl W., Sadowa 15, meble
15. Rozental i Rotberg, Zawadzka 20, maszyna do pisania		

Składka na rzecz Gminy Żydowskiej:

18. Kohlem H. G., 11 Listopada 46, meble

Podatek od przedmiotów zbytku

19. Joffe A., Śródmiejska 55, meble		20. Kaucz F., 11 Listopada 79, pianino

Zlecenia różne

21. Falatycki Ch., Limanowskiego 105, kasa ogniotrwała i kredens		25. Kaczorowski W., Jasna 6, 2 garderoby
22. Herman K., Zgierska 74, meble		

Podatek od lokali:

25a. Ajzner J., Jakuba 2, meble		26. Bagno M., 11 Listopada 75, węgiel, drzewo, tyczki drewniane
25b. Ajaszyndler M., Kalenbacha 11, meble		27. Bendre J. M., Brzezińska 29, meble
25c. Borzekowski D., Cmentarna 5, meble		28. Borek Sz., Brzezińska 25, garderoba
24. Baum M., Zawadzka 18, pianino		29. Błażejszyk Cz., Drewnowska 55, meble, buty damskie
25. Biener A., Zawadzka 59, kasa ogniotrwała, kredens		30. Chabański M., Zawadzka 25, meble
		31. Chelemer F., Zawadzka 50, meble
		32. Cymer N., Zawadzka 40, meble

33. Dawidowicz B., Al. I Maja 5, meble, maszyna do szycia
34. Dawny Sz., Gdańska 11, garderoba
35. Drukier J., Al. I Maja 50, meble
36. Drukier J., Zawadzka 26, kredens pokojowy
37. Dunkelmann N., Zawadzka 20, meble
38. Daum J., Gdańska 28, meble
39. Damskiewicz Z., Drewnowska 31, meble, maszyna do szycia
40. Herc E., Al. I Maja 52, meble
41. Epsztajn B., Al. I Maja 19, meble, maszyna do szycia
42. Fiede A. H., Śródmiejska 67, meble
43. Fiszer D., Gdańska 5, meble
44. Frajdenrajch H., Zawadzka 19, meble
45. Finkelsztajn A., Gdańska 18, szafa
46. Fajnylber U., Gdańska 51, meble
47. Frenkiel D., Gdańska 28, meble
48. Ferster H., Marysińska 29, meble
49. Goldewajg Ch., Al. I Maja 57, meble
50. Grobman J., Al. I Maja 8, meble
51. Goldkorn A., Al. I Maja 45, lustro
52. Gelade I., Zawadzka 22, kredens
53. Gordzik Sz., Zawadzka 2, meble
54. Gothelf A., Zawadzka 28, garderoba
55. Godes A., Gdańska 57, maszyna do pisania
56. Goldhamer M., Gdańska 55, szafa jasna
57. Goldring I., Pomorska 41-a, meble
58. Grynbaum S. Ch., Zgierska 58, meble
59. Gutman M., Kalenbacha 21, meble
60. Gottesgenade R., Franciszkańska 56, meble
61. Gross J., Drewnowska 11, meble, maszyna do szycia
62. Hamburger Ch., Al. I Maja 11, meble, pianino
63. Herszkowicz J., Żeromskiego 45, maszyna do krajania bułek, waga
64. Herszkopf B., Zawadzka 57, meble, maszyna do szycia, waga
65. Huze S., Gdańska 51, meble
66. Herberg S., Cymera 9, meble
67. Ingber W., Gdańska 25, kredens
68. Jakubowicz J., Wólezańska 25, meble
71. Kowner S., Al. I Maja 59, meble
72. Kon D., Gdańska 18, kredens pokojowy
73. Kochan G. i A., Zawadzka 55, meble
74. Kowalski N., Zawadzka 27, meble, maszyna do szycia
75. Kempński M., Franciszkańska 58, maszyna do szycia, szafa
76. Kurzawski J., Franciszkańska 29, meble, maszyna do szycia
77. Klajman J., Drewnowska 51, meble, waga
78. Lasman S., Al. I Maja 55, kredens
79. Litwin L., Al. I Maja 48, szafa do izeczy
80. Lewkowicz D., Gdańska 21, meble, fortepian
81. Lubiński A., Gdańska 18, meble, maszyna pończosznicza
82. Lejzerowicz J., Zawadzka 55, meble
83. Lesner M., Nowomiejska 6, meble
84. Laskier A., Zgierska 21, meble
85. Lessman H., Zgierska 54, meble
86. Łukin L., Al. I Maja 52, meble
87. Mlarow M., Śródmiejska 25, meble
88. Margulies G., Zawadzka 18, meble
89. Maliniak A., Gdańska 55, zegar
90. Manela Sz., Piłsudskiego 6, meble
91. Majrowicz A., Franciszkańska 58, meble
92. Marczyński W., Kościelna 4, meble
93. Niewiara J., 11 Listopada 132, meble
94. Frydel Z., 11 Listopada 79, meble
95. Natanson S., Zawadzka 49, meble
97. Offenbach H., Al. I Maja 2, meble
98. Poznański M., Gdańska 14, meble
99. Preter N., Zawadzka 2, meble
100. Pietrzak J., Stefana 15, maszyna do szycia
101. Ptasznik Sz., Pl. Kościelny 4, meble
102. Pawłowski M., Liłnanowskiego 62, meble, pafefon
103. Rapaport L., Al. I Maja 9, meble
104. Rapaport M., Al. I Maja 5, meble
105. Ryjbenbach Ch., Gdańska 5, meble
106. Rubin A., Gdańska 5, meble
107. Rozenblum W., Śródmiejska 25, kredens pokojowy
108. Rozenblum Ch., Zawadzka 40, garderoba
109. Rozenblum N., Gdańska 51-a, meble, pianino
110. Szyflinger I., Al. I Maja 25, meble, maszyna do szycia
111. Szwaregold Sz., Zawadzka 2, meble

112. Scharff M. A., 11 Listopada 115-a,
100 rolek papy dachowej	126. Wajutraub Sz., Zawadzka 40, meble
115. Stępin R., Cmentarna 1, meble	127. Wigofrad A., Zawadzka 50, kredens
114. Sztok K., Zawadzka 19, biurko, kon-
tuar	128. Wiślicki S., Zawadzka 54, meble
115. Sendowski H., Gdańska 51, meble	129. Wieczorkiewicz J., N.-Targowa 51,
meble
116. Szymanowski P., Gdańska 29, meble	150. Wrzoński J., Brzezińska 4, meble
117. Szajnwald J., Brzezińska 25, meble	151. Wajutraub Sz., Franciszkańska 42,
meble, maszyna do szycia
118. Sztrauch B-cia, St. Rynek 12, ma-
szyna do pisania, biurko	152. Ursztajn Ch., Zawadzka 25, meble
119. Tajch K., Zawadzka 17, meble	155. Złoczysty B., Al. I Maja 19, meble
120. Tinstpulwer L., Zgierska 24, meble	154. Zarąb G., Zawadzka 40, garderoba
121. Ungier E., Zawadzka 18, meble	155. Zendel M., Magistracka 20, kredens
122. Witkind J., Al. I Maja 8, szafa	156. Zabna Ch., Nowomiejska 25, 10 tuz.
pończoch
123. Łódz. Tow. Handl. A. Wajnberg
i S-ka, Gdańska 42, meble	157. Zalcer L., N.-Targowa 4, meble
124. Warszawski G., Gdańska 14, garde-
roba	158. Zylberman F., Franciszkańska 50,
urządzenie sklepowe
125. Wiciński A., Gdańska 11, kredens,
2 stoliki z płytami marmurowymi,
krzesła	159. Zylberman H., Franciszkańska 50,
meble
	140. Zylbermine G., Franciszkańska 50,
urządzenie sklepowe

W DNIU 3 MARCA 1932 R. POMIĘDZY GODZ. 8 RANO a 4 PO POŁUDNIU:

Oplaty na rzecz Funduszu Bezrobocia:

141. Berger Ch., Gdańska 80, 2 krosna
tkackie	143. Żitknig J., Al. Kościuszki 10, 4 kros-
na tkackie
142. Radogowski Z., Pomorska 6, meble	

Oplaty na rzecz Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków:

144. Czerniłowski P., Piłsudskiego 72,
urządzenie biurowe	147. Lürkens W., Wólezańska 50, urzą-
dzenie biurowe
145. Herman B-cia, Wólezańska 25, ma-
szyna do pisania	148. Witkind J., Al. Kościuszki 10, kasa
ogniotrwała i 2 biurka
146. Klaczkind J., Piłsudskiego 48, waga
z ciężarkami, mąka pszenna	

Zlecenia różne

149. Chojnacki D., Andrzeja 57, meble	153. Milrad J., Piotrkowska 19, zegar
stojący
150. Dymant M., Żeromskiego 67, meble	154. Rubinsztajn D., Piotrkowska 85, ka-
sa ogniotrwała
151. Hoffman Z., Andrzeja 6, kasa ogni-
otrwała	
152. Jauch J., Kopernika 8, meble	

Oплата za prawo jazdy po mieście

155. Merman J. M., Kamienna 16, meble	161. Najmark M., Kamienna 18, meble,
maszyna do szycia
156. Grosman L., Lipowa 25, meble	162. Milrad A., Lipowa 59, meble
157. Gebauer i Szatsznajder, Zakątna 25,
szafa do rzeczy	165. Rozencweig A., Zachodnia 65, kre-
dens pokojowy
158. Jokisz I., Żeromskiego 42, leżanka	164. „Węglóblok“, Piotrkowska 102, ma-
szyna do pisania
159. „Ka-Pe-We“, Al. Kościuszki 21, ma-
szyna do pisania	
160. Marczyński J., Andrzeja 58, meble	

Składka na rzecz Gminy żydowskiej:

165. Bozystki L., Pilsudskiego 25, meble, maszyna do szycia	172. Lewkowicz A., 28 p. Strzel. Kan. 21, meble
166. Bialer A., Piotrkowska 8, pianino	173. Piaskowski F., Zielona 5, meble
167. Gutman J., 11 Listopada 52, meble	174. Stefner R., Pilsudskiego 29, meble, radjo, pianino
168. Hajman St., Andrzeja 52, kredens pokojowy	175. Tenenbaum J., Al. Kościuszki 29, meble, radjo, pianino
170. Lwow J., Gdańska 81, biurko	176. Wajnbłum Ł., Pilsudskiego 22, kredens pokojowy
171. Milrad Sz., Pilsudskiego 21, meble	

Podatek od zbytku mieszkaniowego:

177. Ankersztajn S., Wólczańska 74, meble	185. Olszer H., Narutowicza 55, radjo, lustro
178. Dykman E., Kopernika 10, kredens	184. Sztrauch Sz., Andrzeja 59, kredens pokojowy
179. Greiss G., Piotrkowska 121, pianino	185. Szróder R., Leszno 44, maszyna do pisania
180. Grossman W., Piotrkowska 56, kasa ogniotrwała, zegar	186. Steigert L., Pilsudskiego 52, meble
181. Kuderman P., Al. Kościuszki 55, kredens pokojowy	187. Torończyk A., Piotrkowska 55, meble
182. Markowicz L., Skwerowa 6, kasa ogniotrwała	188. Wajnsztater N., Zachodnia 66, meble

Podatek od przedmiotów zbytku

189. Kossman J., Andrzeja 46, kredens pokojowy	190. „Węgloblok“, Piotrkowska 102, kasa ogniotrwała

Państwowy i komunalny podatek od lokali za rok 1924/1925:

191. Cukier J., Piotrkowska 31, lustro

Podatek od lokali:

192. Altman Z., Piotrkowska 82, kasa ogniotrwała, artykuły piśmienne	205. Glik L., Gdańska 95, meble
193. Bialer W., Piotrkowska 90, meble	206. Goldwag F., Piotrkowska 120, meble
194. Born J., Gdańska 115, meble	207. Goldberg H., Piotrkowska 109, meble
195. Binsztok A., Piotrkowska 125, meble	208. Gąsiorowicz Z., Piotrkowska 104, kredens
196. Charenfeld J., Gdańska 105, meble	209. Gomliński Z., Piotrkowska 100, meble
197. Cytryn Sz., H., Piotrkowska 25, towar	210. Grynbaum Sz., Główna 62, meble
198. Cukier M. M., Piotrkowska 218, meble	211. Heller B., Piotrkowska 116, meble
199. Fedman M., Piotrkowska 121, meble	212. Herman H., Lipowa 31, meble
200. Frydman Sz., Piotrkowska 119, garderoba	213. Herszkowicz N., Piotrkowska 92, meble
201. Feinmesser M., Piotrkowska 92, meble, maszyna do szycia	214. Herszman A. i B., Cegielniana 58, meble
202. Freidenreich B., Al. I Maja 58, meble	215. Horowicz M., Andrzeja 45, meble
203. Faktor J. B., Kamienna 6, meble	216. Judkiewicz J., Al. Kościuszki 52, meble
204. Głogowski A. Ż., Żeromskiego 42, kredens pokojowy	217. Judkiewicz A., Gdańska 101, meble

218. Joneczko St., Piotrkowska 118, meble 219. Jelinowicz H., Piotrkowska 27, zegar 220. Happer J., Piotrkowska 85, meble 221. Kure A., Piotrkowska 150, meble 222. Kinderman Fr., Andrzeja 65, kasa ogniotrwała 225. „Keppe i Benke“, Gdańska 110, maszyna do pisania i biurko 224. Koniarski D., Południowa 58, meble 225. Karuse J., Południowa 15, meble 226. Kohn P., Piotrkowska 19, meble 227. Kutner Sz., Przędzalniana 4, meble 228. Lwow J., Gdańska 81, 5 biurka 229. Langer A., Gdańska 105, 2 szafy 230. Male M., Piotrkowska 92, meble 231. Maler A., Piotrkowska 88, meble 232. Minc St., Piotrkowska 51, radjo 4-lampowe 235. Morgensztern R., Gdańska 72, meble 234. Morgensztern H., Gdańska 117, meble 235. Mester L., Gdańska 115, meble 236. Mester C., Gdańska 115, meble 237. Manda K., Piotrkowska 127, 30 par butów 238. Mordkiewicz A., Piotrkowska 109, meble, maszyna do pisania 239. Międzynarodowe T-wo Transp. Szenker, Południowa 44, 4 maszyny do pisania 240. Nagoch M., Piotrkowska 56, meble 241. Najdorf G., Piotrkowska 92, meble 242. Odeski M., Żeromskiego 29, meble 243. Osowicki H., Andrzeja 11, meble 244. Oweżyński N., Piotrkowska 125, meble 245. Połaszmacher J., Gdańska 105, meble	246. Pfeffer H., Piotrkowska 111, palt letnie 247. Pakuła A. I., Piotrkowska 14, towar 248. Polczyński R., Południowa 26, meble 249. Rozes N., Piotrkowska 92, meble 250. Rozenblum A., Piotrkowska 51, 3 pafefony 251. Rozenblatt W., Piotrkowska 120, szafa 252. Rokman I., Piłsudskiego 49, meble 253. Sławin W., Południowa 25, meble 254. Sznajder M., Piotrkowska 92, meble 255. Szenfeld J., Piotrkowska 84, meble 256. Szwajczerowa W., Piotrkowska 114, meble 257. Szapiro Sz., Piotrkowska 85, kasa ogniotrwała 258. Sztern A. M., Piotrkowska 6, Nowomiejska 15, meble, pianino 259. Tajtelbaum i Jakubowicz, Piotrkowska 46, kasa ogniotrwała 260. Toruńczyk R., Piotrkowska 121, meble 261. Warchiwker Sz., Piotrkowska 85, meble 262. Wiche P., Gdańska 105, meble 264. Wilanowski St., Piotrkowska 86, maszyna do pisania 265. Weichenhendler J., N.-Targowa 12, meble 266. Zurkowski J., Piotrkowska 120, meble 267. Lubka I., Andrzeja 27-a, kredens, garnitur, 3 obrazy 268. Taśma K., Piotrkowska 117, meble 269. Zajde G. L., Południowa 58, meble 270. Zernowski Sz., Kilińskiego 16, meble 271. Zylbersztajn J., Piotrkowska 10, kredens pokojowy

W DNIU 4 MARCA 1952 R., POMIĘDZY GODZ. 9 RANO a 4 PO POŁUDNIU:

Podatek od nieruchomości i placów budowlanych:

272. Adler W., Suwalska 11, meble 273. Bartoszevska W., Napiórkowskiego Nr. 180, meble	274. Bartoszevska B., Napiórkowskiego Nr. 142, maszyna do szycia i krowa 275. Krzynowski St., Napiórkowskiego Nr. 148, szafa

Oplaty na rzecz Funduszu Bezrobocia:

276. „Asler“ Sp. z o. o. Śródmiejska 22, urządzenie biurowe	277. Szmeller E., Kilińskiego 192, maszyna do pisania i liczenia, kasa ogniotrwała

Opłaty na rzecz Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków:

278. Schwartz A., Przejazd 90, węgiel	279. Steigert J., Kilińskiego 193, kasa ogniotrwała i biurko

Zlecenia różne

280. Denys A., Pabjanicka 60, meble	283. Rozen J., Napiórkowskiego 9, garderoba
281. Franciszkowski St., Grabowa 17, meble	284. Wojdysławski L., Gdańska 151, meble
282. Rybak J., Napiórkowskiego 110, tremo	

Opłata za prawo jazdy po mieście

285. Holffman, Rokicińska 40, biblioteka	287. Łódzki Zakł. Rytown., Paryska 5, 5 biurka
286. Kartasiński A., Kilińskiego 85, maszyna do pisania	288. Petzold F., Główna 8, swetry wełniane

Podatek od przedmiotów zbytku

289. Wojciechowski W., Kilińskiego 176, pianino

i

Podatek od lokali:

290. Bentler A., Lipowa 90/92, kredens pokojowy	309. Muszyński P., Napiórkowskiego 59, meble
291. Brust J., Główna 17, kredens pokojowy	310. Morgentaler R., Główna 51, meble
292. Cukier J., Zamenhofs 6, meble	311. Pfeiffer E., Zamenhofs 10, meble
295. Cybulski J., Karola 18, meble, maszyna do pisania	312. Pelta M., Główna 57, meble, urządzenie sklepowe
294. Dobrowolski A., Nawrot 5, meble	313. Rotstein M., Zamenhofs 58, meble
295. Elterman B., Rokicińska 52, kredens pokojowy	314. Różycki J., Lipowa 90/92, meble
296. Fotygo E., Nawrot 5, meble	315. Rozenes J., Główna 61, meble
297. Fiszer Sz. W., Pusta 9, meble, pianino	316. Rogalski H., Kilińskiego 143, garderoba
298. Gamert K., Zamenhofs 54, meble	317. Szymański W., Zamenhofs 6, meble
299. Goldberg Z., Karola 3, zegar	318. Sapociński M., Zamenhofs 6, pomocnik kredens
300. Henelt P., Zamenhofs 58, meble	319. Szeffler E., Główna 17, meble
301. Kirbitz R., Zamenhofs 26, pianino	320. Skalski St., Rokicińska 53, pianino
302. Konsens Sz., Zamenhofs 112, meble	321. Wójcjanek M., Napiórkowskiego 15, meble
303. Kon M., Zgierska 95, meble	322. Warszawska H., Główna 61, meble
304. Komiński St., Karola 1, meble	323. Wajntraub Ch., Kilińskiego 151, meble
305. Kałuszyner J., Ewangelicka 5, meble	324. Wagner Z., Rokicińska 55, meble
306. Kloth J., Piotrkowska 157, meble	325. Zobel J., Nawrot 7, szafa oszklona fryzjerska
307. Lewenberg Sz., Główna 57, meble	
308. Klott J., Główna 59, meble, radjo	